

Šumenie líp

Časopis Ev. a. v. cirkevného zboru v Necpaloch

ROČNÍK XII.

2 - 3/09

Pokorne, tíško, milá duša

Pokorne, tíško, milá duša, znášaj ťažký kríž, bolesti,
pamätaj, že to Boh dopúšťa, dá však pomoc z výsosti!
Preto nech sa, čo chce deje, len v Bohu skladaj nádeje.

Dúfaj, nebudeš zahanbená, Boh prameňom je pomoci,
k milosti Jeho otvorená je brána vo dne i v noci.
On radosť do srdc naleje, len v Bohu skladaj nádeje.

Nie, nezdarí sa v každom čase, čo človek žiada a mieni,
a kto sa zaprieť nedokáže, ten zlé na horšie premení.
Boh však vie, čo mi prospeje, len v Bohu skladaj nádeje.

Ak Pán Boh chce, už zajtraší deň prinesie mi uľahčenie,
stratí sa všetkých starostí tieň, stopa po nich nezostane!
U Boha všetko možné je, len v Bohu skladaj nádeje.

Hoc by aj trval údel ťažký, meškala pomoc z výsosti,
len tíško ešte z Božej lásky zakvitnú ruže radosti.
Preto nech sa čo chce deje, len v Bohu skladaj nádeje.
(Ev. spevník 526)

Báseň: Pokorne, tíško	str. 2	Detský kútik	str. 32
Úvodník	str. 3	Vikendovka s konfirmandami	str. 34
Potrebujeme vašu pomoc	str. 4	o Necpalské nezábudky rozdávali	
Rozhovor s...	str. 5	radosť v Nemecku	str. 35
Perly múdrosti	str. 8	Čo o nás napísali ...	str. 43
Každý máme v sebe dar	str. 9	Zo života zboru	str. 44
Luther a traja králi	str. 10	b Pokračovanie prác na modlitebni	
Nedeľné popoludnie v Belej	str. 12	v Žabokrekoch	str. 48
Stretnutie spevokol Turca	str. 14	Rozšírenie oltárnej časti	
Detské spevokoly Turca	str. 16	v kostole v Belej	str. 51
Prijímaš Jeho pozvania?	str. 18	s Zo seniorátneho	
Poznajme Keňu	str. 20	konventu TuS	str. 54
Kaczmarczykovci v Martine	str. 22	Pamätná drevená doska	
Nože, postavme hradby		v kostole Necpaloch	str. 55
Jeruzalema	str. 24	a Zápisnica z kanonickej	
Denný Biblický tábor	str. 26	vizitácie	str. 57
Internetová stránka cirkevného		Milodary	str. 60
zboru v Necpaloch	str. 28	h V matrike sme zaznamenali	str. 61
Vy ste vyvoleným, svätým		Rozpis služieb Božích	str. 62
národom	str. 30	Chlieb náš každodenný	str. 64

Úvodník

Milí čitatelia nášho zborového časopisu!

Po dlhšej dobe prichádza k vám nové rozšírené číslo Šumenia líp. Prežili sme náročné obdobie v cirkevno-zborovom živote, a nie všetko sa nám dарило tak, ako sme si to naplánovali. Nie sme však jediní, ktorí sme museli prehodnotiť svoje plány a možnosti. Nečakaným nástupom svetovej hospodárskej krízy nastala stagnácia alebo pokles v mnohých oblastiach spoločenského i osobného života takmer v každej krajine sveta. Neobišlo to ani našu krajinu, ani naše rodiny, naše domácnosti, ani cirkve ako takú. Ba ani náš cirkevný zbor. Rozbehli sme v našom cirkevnom zbore mnohé aktivity, ktoré však zostali pribrzdzené. Mohli by sme však nimi pohnúť aj napriek tomu, že aj na náš zbor dolieha ekonomická a hospodárska kríza. Potrebujeme však byť v obraze. Potrebujeme vedieť o veciach, ktoré konáme, ako sme pokročili, čo nás ešte čaká. To všetko vám chceme predstaviť na stránkach nášho zborového časopisu

Tento „naš cirkevný zbor“ to nie je nejaká imaginárna veličina. To sme my všetci, pokrstení evanjelickí kresťania! To sme my všetci, ktorí máme vzťah k Pánovi cirkvi a služby cirkvi využívame.

Potrebujeme vedieť, že pri nízkej účasti na duchovnom živote zboru sledujeme pokles príjmov a navýšenie výdavkov. Navýšenie výdavkov súvisí s prácami, ktoré sme vykonali pri rekonštrukciách modlitebne v Žabokrekochoch a na kostole v Belej. Okrem toho však musíme pamätať aj na ďalšie veci, ktoré súvisia s navýšením výdavkov: splácanie pôžičky do Nemecka, podpora detí a mládeže (zakúpenie aparatúry pre spevokol Nezábudky), havária kotla ústredného kúrenia na fare, reštaurovanie obrazu-kult. pamiatky: Luther a traja králi ap. To všetko nám spôsobovalo a spôsobuje vrásky na tvári.

Napriek týmto nepriaznivým okolnostiam sme však zažívali aj radostné obdobie pri duchovnej práci, keď sme mohli nerušene pracovať so spevokolmi, s deťmi, s mládežou, uskutočniť zájazd Nezábudiek do partnerského zboru Rossdorf v Nemecku, a neskôr na Dištriktuálne dni v Liptovskom Mikuláši. Uskutočniť požehnaný denný biblický letný tábor, privítať viaceré návštevy...

Raz sme zažívali stres, napätie, starosť pri prácach a veľkých úlohách, pred ktorými sme stáli a inokedy zase radosť a potešenie, keď sa veci darili a vo všeličom sme pokročili. Je to pre nás poučením a povzbudením do budúcnosti.

Neklesajme na mysl a na ducha, keď sa nám nedarí tak, ako si to predstavujeme a keď sa nám zdá, že všetko akoby išlo dole vodou. Pán Boh má v rukách naše životy i život svojej cirkvi. Častokrát som sa však už presvedčil, že pri pokornej službe a dôvere v Božie vedenie a pomoc, môžeme zažívať novodobé zázraky a divy. Neraz sme plánovali práce a brigády a nemali sme prísľub pomoci zo strany ľudí v obci, mysleli sme si, že práce budeme musieť uskutočniť počas dvoch alebo troch dní. A zrazu v prvý deň prišlo toľko ľudí ochotných poslúžiť, že práce

urobili v jeden deň. Alebo iný div! – Priblížila sa splatnosť niekoľkých faktúr a na zborovom účte nebolo dostatok peňazí. Nevedel som, ako to zariadiť, lebo sme nemali ani na pokladni žiadnu hotovosť kvôli vykonávaným prácam v Belej a v Žabokrekoch. Celý ustarostený večer otváram mailovú poštu a zrazu čítam e-mail od neznámej osoby, ktorá píše, že ma prosí o modlitbu za chorú matku a aby som jej poslal číslo účtu cirkevného zboru, lebo chce podporiť našu cirkev. V deň splatnosti faktúry nabehol na účet zboru milodar od tejto dcéry chorej matky a ja som mohol hneď uhradiť faktúru. O niekoľko dní sa priblížila splatnosť druhej faktúry a prišiel ďalší e-mail z Bratislavy. Čítam v ňom: „Pán farár, uplynul rok od smrti mojej mamičky, na ktorú deň čo deň s vďakou a s láskou spomínam. Pomodlite sa v kostole nasledujúcu nedeľu. Na znak vďaky naproti Pánu Bohu za moju mamičku posielam na účet cirkevného zboru milodar.“ A o niekoľko dní som mohol s vďačným srdcom za predivné Božie vedenie a dobrotu uhradiť aj ďalšiu faktúru.

Nemajme obavy, že to alebo ono nedokážeme urobiť, že je zlá doba, že sme na to sami. Dôverujme nebeskému Otcovi, že On na svoje deti nezabúda a aj v kritických a ťažkých chvíľach drží nad nimi svoju ochraňujúcu ruku. Dôverujme Jeho vedeniu aj pri prácach, ktoré v našom cirkevnom zbore konáme a budme tými, ktorí majú otvorené srdcia i ruky pre tieto práce. Modlíme sa za ich dobré ukončenie. Majme otvorené oči pre divy a zázraky, ktoré Pán Boh i dnes koná medzi nami!

Jozef Havrila, ev. farár-senior

Potrebujeme vašu pomoc

Kto z vás si prečítal úvodník na predchádzajúcej strane, iste rýchlo pochopí, prečo na nasledujúcej stránke číta takéto priliehavé konštatovanie: „**Potrebujeme vašu pomoc!**“ Priblížila sa jeseň a za ňou neúprosne príde aj zima a záver roka. Nevieme, či sa nám podarí v rámci prvej etapy rekonštrukcie modlitebne v Žabokrekoch pripraviť podmienky na vykonávanie služieb Božích k Vianociam. Ale napriek tomu musíme niektoré práce dokončiť a posplácať aj časť faktúr (priaznivý splátkový kalendár). Rovnako tak pracujeme aj na kostole v Belej. O všetkom tom sa dočítate na stránkach nášho časopisu.

Radi by sme vás informovali o najnutnejších prácach a platbách, ktoré musíme do konca roka zrealizovať, aby nám bolo jasné, prečo potrebujeme vašu pomoc.

Necpaly:

Zaplatenie štvrtej splátky pôžičky + úrok vo výške 5.600 €

Reštaurátorské ateliéry Bratislava za obraz Luther a traja králi 400 €

Drevo a uhlie na zimnú sezónu 1.000 €

Výmena pece ústredného kúrenia, približne 2.350 €

Žabokreky:

splatenie podpílenia a izolácie modlitebne – ešte 1.000 €
dokončenie veže – stolárske práce a materiál, približne 2.500 €
splatenie prác na novej streche firme SIPA – ešte 500 €
plynová prípojka - projekt - 900 €

Belá:

drevo na krov prístavby kostola, plech na prístavbu, práce a iné,
približne 3.650 €

Spolu vyššie uvedené očakávané a neodkladné výdavky
predstavujú sumu: 19.250 €

Ak by sme chceli zvládnuť spomínané výdavky pri rekonštrukciách, - a my veríme, že to zvládneme,- museli by sme sa poskladať v mimoriadnej zbierke sumou 9,90 € na člena. Preto sme dali aj nášmu príspevku názov „**Potrebuje vás pomoc**“. Bez vás to nepôjde! Pár jednotlivcov to nezvládne ani pri väčších milodaroch. Všetci však môžeme dokázať veľké veci i pri menších príspevkoch.

Zbierku by sme radi začali realizovať v polovici októbra a ponechávame na vás, milí čitatelia, drahí bratia a milé sestry, ako sa na to pripravíte a akou čiastkou prispějete. Za každý milodar budeme vďační a veríme, že nezostaneme ľahostajní k spoločnému dielu.

2.list Korintským 9,6-8: „*Toto však hovorím: Kto skúpo rozsieva, skúpo bude aj žať; kto však hojne rozsieva, hojne bude aj žať. Každý nech dá, ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh. A Boh má moc vo všetko rozhojniť pri vás svoju milosť, aby ste vo všetkom mali vždy dostatok všetkého pre seba, aj nadbytok pre každý dobrý skutok.*“

Predsediectvo cirkevného zboru

Rozhovor so ...

**sestrou kapláňkou Ivetou Petrovou,
novou seniorálnou kapláňkou Turč. seniorátu**

1. V úvode tohto rozhovoru, prezradte našim čitateľom niečo o sebe, o rodine a cirkevnom zbore, z ktorého pochádzate.

Svoju odpoveď začnem teda od konca. Pochádzam z cirkevného zboru Vyšná Kamenica, ktorý sa nachádza pri Košiciach, na východe Slovenska. Toho času, je cirkevný zbor sídlom Košického seniorátu. Mojou najbližšou rodinou sú moji rodičia a mladší brat. Z rodičov pracuje len otec, mamka je na čiastočnom invalidnom dôchodku. Brat je mladší, je absolventom Strednej priemyselnej školy dopravnej v Košiciach. Moje meno už hádam nebudem opakovať, ale vek Vám prezradím

- mám 24 rokov. Predtým, než som začala študovať na Evanjelickej bohosloveckej fakulte v Bratislave, som študovala na Strednej zdravotníckej škole v Košiciach, v odbore farmaceutický laborant.

2. Čo, prípadne kto, Vás viedol v období Vášho detstva a dospelovania k viere v Pána Boha?

Bola to v prvom rade moja mama, ktorá nás spolu s bratom už od nášho útleho detstva privádzala do kostola. Určite nesmiem zabudnúť na manželku brata farára Jána Matisa, ktorá sa hneď po príchode do nášho cirkevného zboru, ujala práce s deťmi.

Dodnes si veľmi živo pamätám na večer, keď prišla k nám domov a pozvala ma na detskú besiedku. Veľmi vzácnymi a osožnými boli v období môjho detstva a dospelovania slová už spomenutého brata farára Matisa či brata farára Igora Mišinu, ktorý pôsobil vo vedľajšom cirkevnom zbere. Manželom Matisovcom a bratovi farárovi Mišinovi, som dodnes veľmi vďačná za všetko to, čo ma vtedy v mojom živote kresťana formovalo a budovalo. Práve na tom, potom neskôr mohol stavať brat farár, a toho času senior Košického seniorátu Ján Hruška, skrze ktorého som prijímala „duchovný pokrm“, vďaka ktorému som silnela a mocnela, okrem iného aj v rozhodnutí pokračovať ďalej v štúdiu na Evanjelickej bohosloveckej fakulte. Veľký vzor v kresťanskom nasledovaní som mala aj vo svojej starej mame z matkovej strany. Motivovalo ma, keď som videla, ako ráno vstáva a večer si líha s modlitbou na perách. Vďaka tomu dnes viem, ako veľmi je dôležité, ak deti už od malička vidia názorný príklad života viery vo svojich autoritách.

3. Kedy ste sa rozhodli pre štúdium evanjelickej teológie?

Nedá sa presne povedať chvíľa alebo okamih, kedy sa tak stalo. Táto myšlienka sa v mojej mysli vyvíjala postupne, ako som rástla. Určite veľký vplyv na moje konečné rozhodnutie malo zúčastňovanie sa aktivít, ktoré môj rodný cirkevný zbor vtedy ponúkal a účinkovanie spomínaných bratov farárov či ďalších pracovníkov v cirkevnom zbere. Od útleho veku som navštevovala detskú besiedku, a neskôr ju i viedla, chodila som na dorast, na mládež, ktorú som tiež neskôr viedla, absolvovala som konfirmačnú prípravu, vyučovanie náboženstva, stretnutia zborového spevokolu. Hoci som vyštudovala strednú odbornú školu, nevedela som si predstaviť, že budem robiť niečo iné, ako pracovať v cirkvi ako evanjelický duchovný.

4. Ako Vaše rozhodnutie študovať evanjelickú teológiu, a neskôr rozhodnutie byť evanjelickou farárkou prijala vaša najbližšia rodina?

Rozhodnutie študovať evanjelickú teológiu rešpektovali. Teraz, keď sa na to

s odstupom času pozerám, myslím, že rozhodnutie sa pre povolanie evanjelického duchovného, zo začiatku nebrali vážne. Postupne však, ako sa blížil koniec vysokej školy, začali si uvedomovať, že to myslím naozaj vážne. Tak ako všetci rodičia, aj oni mali a myslím, že ešte stále majú o mňa obavy, s ohľadom na toto povolanie, ale zároveň mi dôverujú a sú na mňa hrdí. Mám ich veľmi rada za to, že mi nikdy nebránili, či šlo o štúdium teológie alebo o povolanie, ktoré toho času vykonávam.

5. S akými pocitmi a s akými predsavzatiami ste prijali miesto seniorálnej kapláanky?

Ak by som povedala, že som nemala strach a obavy, tak by som klamala. Väčšie ako strach a obavy, je však slovo Božie, ktoré mi bolo a vždy je uistením, že Kristus prút a Jeho palica ma potešujú, a zároveň posilňujú. A tak to bolo i pri zvykaní si na nové prostredie a nových ľudí. Som vďačná Pánu Bohu, že som mohla stretnúť veľmi milých ochotných a priateľských ľudí, ktorí má vrelo prijali medzi seba.

Čo sa týka predsavzatí, tie sa zhodujú so slovami, ktoré som vyznávala v ordinačnom sľube. Chcem či už ako človek alebo, čo sa povolania týka ako evanjelická kapláanka myslieť, ale aj správať sa tak, aby som sa nemusela hanbiť pred Pánom Bohom a pred ľuďmi.

6. Ako sa Vám páči región Turca?

Som tu len krátko a videla som toho zaiste málo, ale môžem povedať, že sa mi Turiec páči. Mám veľmi rada prírodu, preto som sa veľmi potešila krásnemu okoliu, ktoré som doteraz videla. Už mám sľúbené aj nejaké tie túry, tak sa teším. V Martine som bola doposiaľ len raz, pred pár rokmi na Konferencii detskej misie. V Turci vôbec, som prvýkrát.

7. Ako si predstavujete svoju službu v tomto cirkevnom zbore a aké máte plány do budúcnosti?

Svoju službu si predstavujem ako výpomoc tam, kde to bude potrebné. Každý človek dostal od Pána Boha dary, ktorými môže a má vo svojom živote slúžiť. Tak aj ja, chcem slúžiť tými darmi, ktoré som od Pána Boha prijala. Verím, že prežijeme spolu požehnané chvíle, ktoré budú na povzbudenie a potešenie v nasledovaní Pána Ježiša Krista nám všetkým.

Myslím, že v dnešnej dobe, ale vôbec sa neoplatí veľmi plánovať. Človek mieni, Pán Boh mení. Preto budúcnosť, hoci niekedy veľmi ťažko, zverujem do Božích rúk. Pán Boh sa najlepšie postará.

8. Čo by ste popriali čitateľom tohto časopisu?

Prajem všetkým vám veľa chuti do života v tejto neľahkej a ťažkej dobe, a veľa dôvery v Božiu pomoc. Hoci je to neraz, pod vplyvom okolností, ktoré život so sebou prináša, ťažké veriť, jedine Boh je Ten, ktorý nám pomáha a stojí pri nás cez rozličné situácie a ľudí. On nás neopustí, tak Mu dôverujme!

Za rozhovor ďakuje a veľa radosti a požehnaní v službe praje: Redakcia

Perly múdrosti Ján Brezina

Téma: Mladá generácia

Deti potrebujú skôr vzory ako kritiku.

J. Joubert

Kde panuje úcta k rodičom, tam národ neupadá, ale sa dvíha.

Dieťa vychovať v človeka je tvrdá úloha a veľká vec.

E. M. Šoltésová

Výchova je najväčší a najťažší problém, ktorý možno uložiť človeku.

I. Kant

Ak nechceš, aby ťa hlava rozbolela od napomínania svojich detí, buď si istý,
že ťa bude bolieť, keď dorastú.

Spurgeon

Pozorujte, ako dieťa zaobchádza so svojou bábikou, podľa toho poznáte
ako s ním zaobchodia jeho rodičia.

L. De Morales

Jedine dvoje rúk na svete si zaslúži, aby si ich bozkával: ruky otcove, ktoré na
teba pracujú, a ruky matkine, ktoré ťa vychovali.

E. De Amicis

Nech sú požehnané deti! Vnášajú trochu neba medzi pozemskú surovosť.

F. Amiel

Dom bez detí je ako zvon bez srdca.

Sylva Carmen

Nevinnosť nájdete len u maličkých.

Dante

Deti - živé kvety zeme.

M. Gorkij

Budúci osud dieťaťa je vždy dielom matky.

Napoleon

Pripravila: Mgr. Ľubica Hlinková, Belá

Každý máme v sebe dar ...

„Keďže však máme rozličné dary podľa milosti, ktorá nám je daná: kto má prorocko, nech súhlasí s vierou, kto dar služby, nech slúži, kto dar vyučovania, nech vyučuje, kto dar napomínania, nech napomína, kto dáva, nech dáva z úprimnosti, kto je predstavený, nech je horlivý, kto činí milosrdenstvo, nech je ochotný.“ **Rim 12, 6-8**

Tak i v duchu tohto textu Pán Boh zariadil, že sme sa dňa 09.04.2009 vo štvrtok pred Veľkou nocou stretli v domčeku u Ad'ky Kraľovanskej v Belej-Duliciach, aby sme spolu s jej deťmi a ďalšími deťmi z besiedky, ale nielen z nej, ozdobili Veľkonočné medovníčky.

Podobnú akciu sme zrealizovali už na Vianoce 2008, kedy sme okrem zdobenia medovníčkov aj piekli slané vianočné pečivo a stretla sa u detí s veľkým nadšením. Tak i tentoraz sme si našli napriek viacerým povinnostiam čas a tešili sa na deti i samotné zdobenie. Keďže cesto na medovníčky „zrelo“ v chladničke takmer mesiac a boli pečené s láskou, ozdobovanie už bolo pre nás všetkých len radosťou.

Pred zdobením sme sa nezabudli všetci pomodliť a poprosiť Pána Boha o jeho pomoc a vedenie. Prekvapilo nás ako sa deti aktívne zapájali do miešania cukrovej polevy, vymýšľania vzorov a hlavne chlapci prejavili záujem a veľkú fantáziu pri zdobení medovníčkov. Sledovať ich s akou precíznosťou a trpezlivosťou sa skláňajú nad každým kúskom voňavého medovníčka bolo pre nás veľkým požitkom.

Pri Veľkonočných medovníčkoch sme vyskúšali aj farebnú polevu – červenú, modrú a zelenú, aby sme jarné farby prírody preniesli aj na medovníčky. Keďže vrecúšok na zdobenie bolo menej, deti si farby vzájomne požičiavali, prípadne sa v zdobení dopĺňali. Ani sme sa nenazdali a kuriatka, barančeky, kvietky a iné tvary medovníčkov boli raz-dva vyzdobené. Niektoré skončili ihneď v detských

bruškách, ale väčšina z nich čakala na vyschnutie, aby si ich mohli deti zobrať domov a pochváliť sa s nimi svojim blízkym. Počas celého nášho stretnutia sme cítili medzi nami Božiu prítomnosť a radosť v detských očiach bola pre nás tou najkrajšou odmenou. Týmto ďakujem Ad'ke Kral'ovanskej a jej rodine za veľkú pomoc pri realizácii tejto krásnej akcie a hlavne Pánu Bohu za to, že nám umožnil takto sa spolu stretnúť a verím, že pre nás pripraví ešte veľa spoločných vzájomne obohacujúcich zážitkov.

Každý z nás má v sebe určitý dar podľa milosti – len ho musí za pomoci Pána Boha v sebe objaviť a využiť tak, aby prostredníctvom neho pomohol, potešil a povzbudil svojich blížnych.

Katarína Vodilová, Martin

Luther a traja králi

V našom evanjelickom kostole v sakristii dlhé roky visel na stene obraz Dr. M. Luthera a troch kráľov. Je datovaný do začiatku 18. storočia, do obdobia baroka. Ide o olejomalbu na plátne a rozmery tejto vzácnej kultúrnej pamiatky sú V=88,5 cm a Š=77 cm. Autor tohto diela je neznámy. Na obraze je najväčšia postava reformácie Dr. Martin Luther a traja králi, ktorí boli podporovateľmi reformačných myšlienok.

Tak ako Thurzovský oltárny obraz zachytáva reformačné myšlienky o ospravedlnení človeka podľa základných reformačných princípov, aj tento obraz ponúka v tvare sedemramenného svietnika podobné myšlienky. Na každom ramene vždy v troch výjavoch sú naznačené dôležité obrazy na ceste spásy.

Múry sakristie pred tým, než boli odizolované, boli veľmi poznačené vzlianjúcou vlhkosťou a minerálne soli, ktoré vystupovali z vlhkých stien, dostali sa aj do obrazu, hlavne do plátne. Plátne bolo na viacerých miestach poškodené, malba

bola tiež v zlom stave a na niektorých miestach už maľované časti povypadávali. Obraz sme síce premiestnili do suchého prostredia, ale bol už nečitateľný a vyžadoval odborný zásah a reštaurovanie. Keď sme v r. 2002 nechali vypracovať rozpočet na reštaurovanie obrazu, boli sme prekvapení, že už vtedy bola potrebná suma 42.000,-Sk. Projektová dokumentácia k reštaurovaniu bola vypracovaná, ale kvôli iným prácam sa k realizácii neprikrročilo. Medzitým sa prednostne začal rekonštruovať Thurzovský oltár, na ktorý sme dostali podporu zo strany štátu.

Pracovníci Reštaurátorských ateliérov z Bratislavy pri reštaurovaní Thurzovského oltára si dôkladne prezreli poškodený obraz a navrhli pomoc pri hľadaní nejakých grantov. Minulého roku sme mali nádej, že čosi z toho bude, ale nakoniec z toho znova zišlo. Pre tento rok sa objavila možnosť pre získanie podpory s tým, že cirkevný zbor bude na oprave participovať sumou 10.000 -12.000 Sk (cca 400 €). S takouto možnosťou sme súhlasili a 20. januára 2009 si pracovníci Reštaurátorských ateliérov so súhlasom Krajského pamiatkového úradu zo Žiliny prevzali obraz na reštaurovanie. Najprv urobili dôkladný prieskum obrazu, zdokumentovali jeho havarijný stav, našehli na zadnú stranu obrazu nové plátno, urobili nový podrám a obraz zrekonštruovali.

S potešením som začiatkom septembra prijal správu, že obraz je opravený a že ho 7. septembra privezú na faru. Tak sa aj stalo. A ako vidíte na stránkach nášho časopisu, obraz je pekne opravený a môže slúžiť širokej verejnosti aj v budúcnosti. Aj touto cestou vyjadrujeme poďakovanie pracovníkom Reštaurátorských ateliérov v Bratislave za ich ochotu a pomoc pri hľadaní možnosti pri zachovaní dedičstva našich predkov. Sami by sme to fažko zvládli.

Jozef Havrila, ev. farár

Nedeľné popoludnie v Belej a v Blatnici venované pamiatke Milana Rúfusa

Milan Rúfus – najvýznamnejší básnik súčasnej doby, veriaci kresťan, evanjelik.

Básnik zanemel. Verím však, že bude žiť! Vo svojom diele, vo svojom národe, v srdciach tých, ktorí sa radi nechajú opojiť jeho jedinečnými básňami. Ale predovšetkým bude žiť ako kresťan, ktorému vzduchom pre dušu bola viera a ktorý sa vo všetkom spoliehal na Božiu milosť. Jeho duši nechýbala bázeň a pokora pred Pánom Bohom. Celé Slovensko sa s ním lúčilo 17. 1. 2009.

Nedávno v rozhlase pani redaktorka pozývala poslucháčov na koncert detského speváckeho súboru v Bratislave a v iných mestách. Koncert spolu s prednesmi básní bol venovaný pamiatke Milana Rúfusa. V tom čase my sme už mali štyri vystúpenia za sebou – prvé v Necpaloch, v Ďanovej a o mesiac neskôr v Belej a v Blatnici. Som veľmi rada, že brat senior Mgr. Jozef Havrila dal podnet na realizáciu tohto hudobno-básnického pásma. Pásmo moderovali v Belej a v Blatnici Andrea Bartošová a Dominika Langerová. V úvode stručne predstavili osobnosť básnika – jeho život, tvorbu. Za svoju tvorbu bol ocenený všetkými významnými domácimi literárnymi cenami a štátnymi vyznamenaniami (celkovo dostal 16 ocenení). Od roku 1991 bol pravidelne navrhovaný na Nobelovu cenu za literatúru. Knižné preklady jeho poézie vyšli v dvadsiatich jazykoch.

Veniec uvitý z jeho básní sme rozdelili do šiestich tematických obrazov. Každý obraz básní uzavreli piesňou Necpalské nezábudky. Všetky deti, ale aj my dospelí, sme toto pásmo pripravovali s láskou, s úctou k básnikovi a s pokorou pred Pánom Bohom.

Touto cestou chcem poďakovať všetkým recitátorom za ich snahu, chuť, ochotu, trpezlivosť, vynaloženú námahu. Básne recitovali deti a mládež z Belej - Dulíc: Majko a Martinko Sumkovci, Marek Kral'ovanský, Natálka Vachová, Miška Pavlíková, Erika Kucháriková, Simonka Ivanková, Zuzka Sumková, Lacko Langer, Tánička Herčútová, Marek Pavlík, Ľubko Polonec, Janka a Jožko Ševečkovci a Paľko Bartoš (Žabokreky). Ďakujem šikovným moderátorkám Ad'ke Bartošovej, Dominike Čillovej a Dominike Langerovej. Ďakovné slovo za úžasnú chuť, radosť, trpezlivosť patrí aj všetkým spevákom, dirigentke Aničke Záborskej a hudobníkom. S radosťou v srdci spievali na Božiu chválu a slávu.

Ďakujem všetkým ochotným sestram, ktoré sa vďačne postarali o občerstvenie pre hladné brušká detí.

Ďakujem Pánu Bohu za to, že dal nášmu národu takého vzácneho človeka - básnika, ktorý svojimi myšlienkami sa dotýkal a bude sa naďalej dotýkať priamo duše čitateľa či poslucháča jeho diela.

Ďakujem Pánu Bohu za toto požehnané nedeľné popoludnie v Belej, v Blatnici, ale aj za to predchádzajúce v Necpaloch a v Ďanovej.

Týmto hudobno-básnickým pásmom sme chceli vyjadriť našu vďaku a úctu majstrovi slova, Milanovi Rúfusovi, poukázať na jeho vzťah k Pánu Bohu. Pretože bez Pána Boha a viery v Neho je v našich srdciach len žalostná pustota a prázdnota.

Ľubica Hlinková, Belá

Stretnutie spevokolov Turca

V mnohých cirkevných zboroch majú spevokoly dlhoročnú tradíciu. Našli sa ľudia, ktorí sa pravidelne stretávajú a chcú chváliť Pána Boha aj piesňou. Veď neraz obohatia služby Božie svojím vystúpením. Nie je to inak ani v Blatnici, Háji, Ivančinej, Krpel'anoch, Martine, Mošovciach, u nás v Necpaloch, Príbovciach, Sučanoch, Turanoch a Vrútkach. Práve tieto spevokoly sa zúčastnili Stretnutia spevokolov Turca, ktoré sa uskutočnilo už tradične v Kvetnú nedeľu 5.4.2009 v Evanjelickom chráme Božom v Martine.

Už o 15:00 hod. bol kostol preplnený a stretnutie sa mohlo začať. Každý spevokol si pripravil svoj krátky program. Náš necpalský spevokol dospelých vystúpil po úvodnom privítaní a modlitbe brata farára Jána Hroboňa ako prvý s piesňou „Haleluja, slávny svitol deň“ pod dirigentským vedením brata seniora Jozefa Havrilu. Celým podujatím nás sprevádzali dve milé moderátorky z martinskej mládeže, Denisa Herčúthová a Lucia Hlobejová.

Počas stretnutia odznelo veľa piesní a kto bol aj minulé roky, mohol porovnávať, ako postupujú a rastú naše spevokoly. Na záver každý dirigent prevzal diplom za účasť a nastal čas a priestor pre rozhovory a vymieňanie skúseností s prácou so spevokolmi pri pripravenom občerstvení.

Každý rok je to veľmi požehnané a povzbudzujúce podujatie pre spevokoly a ich vedúcich, resp. dirigentov. Preto aj touto cestou by sme chceli poďakovať celému martinskému cirkevnému zboru a hlavne koordinátorke hudby pre Turčiansky seniorát Márii Hroboňovej za organizáciu a príjemnú atmosféru, na ktorú sa zakaždým

tešime celý rok. Takisto ďakujeme všetkým spevokolom, ktoré prispeli svojimi piesňami do programu a vyzývame ich, aby sa stretávali a pracovali ďalej, veď ich spev roznáša len a len radosť. Dirigentom prajeme veľa nových inšpirácií a síl pri neľahkej práci.

Naša najväčšia vďaka však patrí Pánu Bohu, že sme sa mohli takto stretnúť a vytvoriť jedno veľké spoločenstvo s rovnakým cieľom: chváliť Pána Boha piesňou a hudbou. Veď On nám dal dary, preto by sme ich mali rozdávať ďalej...

Anna Záborská, Ďanová

Detské spevokoly Turca

7. júna 2009 sa v martinskom chráme Božom uskutočnilo v poradí druhé stretnutie detských spevokolov Turca. Nešlo o žiadnu súťaž, ale o to, aby sme sa navzájom bližšie spoznali, potešili a povzbudili do ďalšej práce. Vidieť a počuť sme mohli sučianske Roľníčky, ich starších kamarátov Jingle Bells, spevokol Ev. základnej školy v Martine, naše Nezábudky aj domáci spevokol Anjeliček. Ten, ale neprišiel v kompletnom zložení, keďže vekový priemer detí je 2-4 roky a veľa z nich v tom čase doma spinkalo. Bolo to veľmi milé a srdečné.

Je mi veľmi ľúto, že som sa nemohla tohto stretnutia zúčastniť ako účinkujúca, ale len ako nemý divák. Zostala som úplne bez hlasu. Okrem spievania som mala spolu s Tinkom Zacharom tvoriť moderátorskú dvojicu. Všetko bolo pripravené a dohodnuté, na poslednú chvíľu ma vystriedala Lucka Kral'ovanská. Spolu s Tinkom to zvládli na jednotku, tak ako aj všetky účinkujúce detské spevokoly. Každý z nich zaspieval niekoľko piesní, Nezábudky sa predstavili tromi: Budem ako strom, Môj Ježiš a I will follow Him. Na záver sme si popriali veľa Božieho požehnaní a chuti spievať Jemu na oslavu, chválu a vďaku. Všetci zúčastnení mali možnosť občerstviť sa priamo pred kostolom.

Prežili sme ďalší požehnaný deň v kruhu priateľov a blízkych.

Ad'ka Bartošová, Žabokreky

Prijímaš Jeho pozvania ?

„Preto ak je niekto v Kristu, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli a hľa nastali nové!“
2. list Korinským 5,17

V takomto duchu sa nieslo naše tohtoročné stretnutie detí, rodičov a starých rodičov pri príležitosti Medzinárodného dňa detí. Tento rok sme ho pre nepriaznivé počasie usporiadali v telocvični v Beleji, čo sa nakoniec ukázalo ako dobrý nápad.

Naše popoludnie sme začali krátkym stíšením a potom sme sa dozvedeli, čo všetko nás dnes čaká. Naučili sme sa úvodný veršík a dozvedeli sme sa, kto sú to tie nové stvorenia. Pokračovali sme piesňami, ktoré už naše deti veľmi dobre poznajú, pretože veľká časť z nich sú členmi nášho detsko-mládežníckeho spevokolu Nezábudky, alebo navštevujú detské besiedky.

Potom sme si vypočuli príbeh o Pablovei, ktorý sa „topil“ v hriechu, a ten hriech sa volá klamstvo. Stále si niečo vymýšľal. Misionár mu ukázal cestu, ako sa zbaviť tohoto zlého zlozvyku a ako má prijať pána Ježiša Krista do svojho srdca. Celý príbeh bol deťom podaný veľmi zaujímavou formou doplnený obrázkami.

Po príbehu sme si zaspievali pár pesničiek na želanie a konečne sa mohlo začať súťažieť. Na začiatku sa deti rozdelili do malých skupiniek, v ktorých prechádzali po pripravených stanovištiach. Na každom ich čakala zaujímavá hra a v tom momente asi nik nepomyslel na počítačové hry. Bolo zaujímavé vidieť, ako chodia na chodúľoch, hádžu šípky, triafajú kolky, chytajú loptičku do vedierka a tiež na sieť a iné rôzne hry, o ktorých možno ani nepočuli. Na každom stanovišti dostali malú odmenu za dobrý výkon. Celé popoludnie sa nieslo v súťaživej a radostnej nálade, ale mysleli sme aj na občerstvenie a preto každý dostal párky s chlebíkom, čaj a výborné koláče, ktoré napiekli naše láskavé mamičky.

Bol to požehnaný deň a ubehol veľmi rýchlo. Ja sama som zažila atmosféru nefalšovanej spontánosti, nadšenia, vďaky a lásky detí, rodičov a starých rodičov.

Buď Ti vďaka a chvála Otče náš, že sú deti a rodičia, ktorí Ťa chcú poznať, prijímať Tvoje pozvania a majú Ťa radi. Vďaka za pracovníkov z Tvojej vinice, ktorí vedia, ako o tom všetkom týmto deňom zvestovať. Amen!

Janka Zacharová, Žabokreky

Manželia Zuzka a Daniel Kaczmarczykovci opäť zavítali medzi nás do Martina. Tento krát z toho dôvodu, aby sa podelili s nami so svojimi zážitkami a dojmami z ročného pobytu v Keni. Na tomto stretnutí sa zúčastnila predovšetkým mládež, čo ma príjemne prekvapilo a potešilo.

Čas čakania na vzácnych hostí sme si vyplnili spevom spolu s mládežníckou hudobnou skupinou z Martina. Meškanie Zuzky a Daniela spôsobila dopravná zápcha medzi Martinom a Žilinou. Toto malo svoje opodstatnenie a Božie vedenie. Na vystúpenie cestovali bratia a sestry z Dúbravky. Z Bratislavy vyrazili pomerne neskoro. Mysleli si, že prezentáciu nestihnú. Napokon všetko dobre dopadlo, lebo meškali aj hostia.

Po privítaní bratom farárom Hroboňom, mládežníckych piesňach a modlitbách nasledovala prezentácia misijného pobytu manželov Zuzky a Daniela v Keni. Keňu navštívili so svojimi dvoma malými synmi (1 a 4-ročný). Obdivuhodné a odvážne! Celý pobyt a miestne podmienky prezen-

P tovali prostredníctvom fotografií a počítačovej techniky. Až tu som si uvedomila, v akom prepychu a blahobyte žijeme my v Európe, na Slovensku. Domy „stavajú“ ženy z konárov a diery vyplňajú blatom zmiešaným s výkalmi. WC, kúpeľňa v domoch? Neznámy pojem. Existujú verejné, ale za vysoké poplatky, ktoré si chudobní ľudia nemôžu dovoliť. Domový odpad - „kanalizácia“- voľne tečie ulicami, okolo domov. Korupcia je v krajine rozvinutá vo veľkej miere.

O Školy, vzdelávanie - žiadne. Výnimku tvoria tie časti územia, kde už misia pracuje dlhšie. Jej pracovníci napísali abecedu kmeňov a preložili do nej nejaké učebné knihy. Deti z Kene považujú učenie za úžasnú vec, o čom svedčili šťastné úsmevy na ich tvárach. Do školy chodia veľmi rady a sú vďačné, že sa naučia čítať a písať (na rozdiel od našich detí, pre ktoré je škola trestom).

Z Myslenie ľudí je prispôbené životným podmienkam. Ľudia nemyslia na to, čo bude, nežijú pre budúcnosť. Oni uvažujú nad tým, čo je momentálne dnes, prípadne

čo bude zajtra. Ľudia z misie im doniesli jedlo. Množstvo, ktoré mali mať na niekoľko týždňov, mesiacov, zjedli v priebehu pár dní.

Mladé dievčence nemajú možnosť vybrať si svojho životného partnera z lásky. Keď dovŕšia šiesty rok, tento výber robia rodičia. V dvanástom roku dcéru predajú. Je tu mnohoženstvo. Manžel podľa majetku a peňazí vlastní 3 - 4 ženy. Jedine kresťania majú 1 manželku.

Daniel rozprával veľa zaujímavých životných príbehov. Jeden mi utkvel v mysli. Krátko po príchode do tejto krajiny spoznal rodinu tamojšieho veriaceho. On, spolu s manželkou už prijali Pána Ježiša do svojho srdca. Daniel sa ich spýtal: „Kto vás priviedol k Pánu Bohu?“ Muž odvetil: „Toto Svetlo do nášho života priniesol môj

jediný syn.“ Manželia sa pri týchto slovách rozplakali. Práve pred mesiacom chlapec nešťastne spadol. Nemal odbornú a rýchlu zdravotnú pomoc. Kým ho dopravili lietadlom do vzdialenej nemocnice, zomrel. Ľudia z dediny po tejto nešťastnej udalosti sa rúhali: „Vidíte, takto sa vám odplatil váš všemohúci Boh! Načo vám je? Toto je výsledok toho, že ste Ho prijali do svojich srdc...!“ Daniel plačúcich manželov plne chápal, lebo aj jemu umrel maličký synček a jeho truhličku niesol na vlastných rukách. Mužovi položil ruku na plece, ženu silno objal a povedal im povzbudzujúce slová (parafrázujem). Len ten, kto prešiel utrpením, môže rozumieť trpiacemu. Kto sa odovzdá Božiemu vedeniu a naučí sa prijímať svoj údel bez reptania a sťažovania, ten získa zvláštne Božie požehnanie. Boh je láska. Verte tomu aj vtedy, keď ste zlomení. On sám vám podáva ruku. Za každou bolesťou a biedou je skryté požehnanie... Pri týchto slovách pravdy mi vyhrkli slzy ... Určite som nebola jediná.

Veľmi silný a dojímavý bol pre mňa ďalší zážitok. Ako reagovali tamojší ľudia pri premietaní filmu Ježiš. Ame-

rickí misionári premietali tento film v prírode na veľkom plátne. Zišlo sa tu okolo 3000 ľudí. Pri mučení a križovaní Pána Ježiša z davu ľudí sa rozliehal hrozný plač, kvílenie, krik ... Myslím si, že tento okamih bol taký silný, že v biblickej škole neostalo ani jedno oko suché. Trňový krik má podľa vyjadre-

nia Daniela pôvod v Keni. Z neho bola urobená koruna, ktorú nasadili Pánovi Ježišovi. Trne tohto kríka sú omnoho ostrejšie ako hrot špendlíka. Akou ukrutnou bolesťou trpel Pán Ježiš za nás?

Rozprávanie Zuzky a Daniela bolo spestrené spevom piesní. V pamäti mi utkvela „Bôh má svôj plán.“ Daniel viackrát apeloval na to, aby sme sa v modlitbe pýtali, aký zámer má Pán Boh s mojim životom.

Nuž, pýtajme sa: „Pane, aký máš plán so mnou?“ Odovzdajme svoju životnú cestu do Jeho rúk a obracajme sa na Neho s dôverou.

Ľubica Hlinková, Belá

Kaczmarczykovi v Turci

Koncom mája som sa dozvedela, že do Martina zavítajú manželia Zuzka a Daniel Kaczmarczykovi. Stretnutie s nimi bolo naplánované na 5. júna 2009 v Biblickej škole. So Zuzkou a Danielom som sa osobne zoznámila v roku 2005. Tak trochu poznám ich životný príbeh. I keď sú veriacimi manželmi, ani ich neobišli ťažké životné skúšky. Vždy sa však obrátili k nášmu Otcovi, utiekali sa k nemu a On bol a je ich veľkou oporou a pomocou. Obidvaja krásne spievajú, sami si piesne skladajú, text aj hudbu. Pri našom prvom stretnutí som si od nich kúpila CD, ktoré patrí medzi moje najobľúbenejšie.

Daniel pracuje vo Wicklifovej misii. Je to organizácia, ktorá sa zaoberá prekladom Biblie. Jej pracovníci túžia,

aby sa čo najviac ľudí dozvedelo radostnú správu – evanjelium o Ježišovi Kristovi v ich vlastnom jazyku. Daniel a Zuzka spolu so svojimi dvomi synmi prežili približne jeden rok v Keni, v meste Nairobi. Daniel tam pracoval a Zuzka spolu s chlapcami mu v jeho náročnej práci pomáhali ako len mohli.

Tešila som sa veľmi, že sa po dlhšom čase s nimi opäť stretnem, ale všetko nakoniec dopadlo inak. Ochorela som a nemohla som ísť nikde. Som veľmi rada, že sa na toto stretnutie vybrali naši mládežníci a nielen oni. Toto stretnutie bolo otvorené a víťani boli všetci, mladší aj starší. Hneď ako bolo možné, zisťovala som, koho a čo najviac oslovilo. Ponúkam Vám reakcie niektorých zúčastnených:

Mirko Bielický:

Keď som sa chystal na toto stretnutie, netušil som, čo ma čaká. Na podobnej akcii som bol prvýkrát. Manželia Kaczmarczykovci nám ukázali, kde boli ubytovaní, ako sa stravovali, s kým sa stretávali. A veru, žiadny luxus to nebol. Z fotografií sme videli, aký ťažký je africký život. Mnohí z nás si uvedomili, že sa v porovnaní s ľuďmi odtiaľ nemáme na čo sťažovať. Sú tam naozaj hrozné podmienky.

Najdojemnejšia chvíľka nastala, keď sme sledovali video, ako africkí ľudia pozerajú film Ježiš prvýkrát vo svojom jazyku. Vtedy sme sa viacerí neubránili slzám v očiach.

Toto stretnutie vo mne zanechalo silný dojem. Dnes viem, že chceme aj ja týmto ľuďom pomáhať.

Miška Bartošová:

Z Kaczmarczykovcov som mala zmiešané pocity. Prekvapilo ma, že rozprávali otvorene o tom, ako stratili svojho druhorodeného synčeka Daniela. Ich rozprávanie zanechalo vo mne silné dojmy. Hlavná myšlienka, ktorú by som chcela odovzdať ďalej je tá, že všetci by sme si mali vážiť to, čo máme. Ďakovať za každý deň, za to, že máme čo jesť, máme strechu nad hlavou, máme rodinu, priateľov, lásku, zdravie, prácu a hlavne Pána Boha. To, že som počula ako ľudia trpia, ako žijú, ako prežívajú zo dňa na deň, to všetko sa ma veľmi dotklo. A preto my všetci žime a vážme si to, čo máme.

Paľko Bartoš:

Som rád, že som sa tejto akcie aj

napriek počiatočnému váhaniu zúčastnil, hodnotím ju ako vydarenú. Bolo zaujímavé počúvať a vidieť prezentáciu o ľuďoch, ktorí uverili a neprestali veriť aj napriek neľahkej životnej situácii a mnohým skúškam, ktorými prešli. Veľmi sa mi páčila pieseň, ktorú zaspievali: Bůh má svůj plán...

Slová tejto piesne Vám bratia a sestry ponúkam. Sú naozaj krásne.

Bůh má svůj plán, vzácny plán svůj, plán kde máš stáť, plán pro život tvůj, nikdo tě nenahradí, úkol tvůj nenaplní, když se mu do rukou dáš, zjeví ti co konat máš.

Předivný Bůh, On nejlíp tě zná, počet tvých dnů, ve svých rukou má, je Hrnčím tvým, On tvar ti chce dát, uč se kráčet s Ním, vůli Jeho znát.

Bůh má svůj plán, plán s životem tvým, On bude tě vést, ať můžeš ovoce nést, nikdo tě nenahradí, úkol tvůj nenaplní, vždyť nevíš kdy přijde Pán, jak dlouhý čas ti je dán.

Předivný Bůh, On nejlíp tě zná, počet tvých dnů, ve svých rukou má, je Hrnčím tvým, On tvar ti chce dát, uč se kráčet s Ním, vůli Jeho znát.

On je ten předivný Bůh, co nejlíp tě zná, On počet tvých dnů, ve svých rukou má, jen On je Hrnčím tvým, On tvar ti chce dát, uč se kráčet s Ním, vůli Jeho znát.

BŮH MÁ SVŮJ PLÁN....

Príspevok pripravila
Adriana Kralovanská, Belá,

„Nože, postavme hradby Jeruzalema ...“

Neh. 2,17

V znamení tohto biblického textu sa niesli Dištriktuálne dni ECAV Východného dištriktu, ktoré sa konali v dňoch 31. júla – 02. augusta 2009 v Liptovskom Mikuláši. Ja som sa zúčastnila na programe a slávnostných službách Božích v nedeľu 2. augusta, podobne ako aj ostatné cirkevné zbory Turčianskeho seniorátu spolu s cirkevným zborom Martin - Záturčie, vďaka snahe a obetavosti pani farárky Margitky Dieovej.

Pre mňa to bola veľká osobná skúsenosť, pretože som sa cirkevného podujatia tohto charakteru zúčastnila po prvýkrát. Nikdy nezabudnem na to, ako mi pri nástupe celého zboru cirkevných predstaviteľov pred začiatkom služieb Božích, naskočili zimomriavky a pocítila som tú úžasnú silu a Bo-

žiu prítomnosť, ktorá v hale panovala. Prekvapila ma obrovská účasť veriacich a bola som skutočne hrdá na to, že patrím do tohto duchovného spoločenstva. Počas služieb Božích prednášali svoje príhovory a odkazy jednotliví duchovní predstavitelia Východného aj Západného dištriktu ECAV na Slovensku. Po kázni nasledoval ďalší program, v rámci ktorého sa predstavili jednotlivé senioráty krátkou počítačovou prezentáciou a samotným vystúpením zväčša hudobného telesa. Turčiansky seniorát reprezentoval detský spevácky zbor „**Necpalské nezábudky**“, ktoré nás aj napriek únave a pokročilému času potešili svojím krátkym sprievodným programom.

Púťavú kázeň hlavných služieb Božích predniesol biskup Východného dištriktu **Slavomír Sabol**, ktorá ma zaujala svojím odkazom pre súčasnosť. Každý si asi pri počúvaní slov kázne položil otázku: „Čo sú to vlastne tie hradby?“ Praktickou odpoveďou by asi bolo: Hradby sú obranné múry alebo druh opevnenia, ktoré sa stavali a používali do obdobia stredoveku, kedy chránili hrady a mestá pred nájazdmi nepriateľov. Ale, čo tie duchovné hradby v našich životoch? Existujú ešte vôbec? Sú v nich samé trhliny alebo sú už zborené? Chránime a upevníme si našu vieru? V našich rodinách, cirkevných zboroch vidíme a cítime ako sa okolo nás rúcajú vzťahy, či už rodinné alebo pracovné, naše plány do

budúcnosti stroskotávajú. Z každej strany počúvame, ako sa niečo nemôže alebo nedá uskutočniť z rôznych dôvodov, ktoré by v skutočnosti pred Bohom nikdy neobstáli. A pritom stačí ozaj len tak málo, aby sme sa vo všetkom spoliehali na nášho Pána Boha, ktorý nám vždy dodá silu alebo keď už nevládzeme, povzbudí nás tým, že nám do cesty zošle niekoho, kto nás upozorní na Božiu prítomnosť medzi nami, prípadne nám vnukne myšlienku, na ktorú sme dlho čakali. Čo z toho pre nás všetkých vyplýva? Nuž to, že sa musíme neustále posilňovať vo viere a neochabovať pri stavaní „duchovných hradieb“, pretože každý z nás má v sebe

to, čo mu bolo dané z milosti od Boha a je len na nás, ako s týmto potenciálom naložíme.

„Uvaľ na Hospodina svoju cestu, dúfaj v Neho a On vykoná“, tak znie Žalm 37,5 ktorý si vždy opakujem, keď sa v mojich „hradbách“ objaví trhlina. Skúste to aj vy! Nech Vám v tom pomáha náš milujúci Otec!

Katarína Vodilová, Martin

POZOR, POZOR !!!

Tohtoročné letné prázdniny budú trochu iné ako po iné roky.

Pripravujeme pre Vás, milé deti a mladí priatelia,

DENNÝ BIBLICKÝ TÁBOR.

Áno, týmito slovami sme sa prihovoriť deťom, mladým a pozývali sme ich na tábor, ktorý sme pre nich pripravili v čase od 17.08.2009 do 21.08.2009. Stretávali sme sa na fare v Necpaloch o 14.00 h a podľa počasia sme prispôbovali program našich stretnutí. Tieto stretnutia trvali približne do 19.00 h. Pripravené boli pre deti rôzne hry, súťaže, tvorivé dielne a nezabudli sme samozrejme ani na stíšenia pri Božom slove.

Keď píšem o tábore, nedá mi nespomenúť jednu udalosť. Rozdali sme medzi deti 80 pozvánok a určili sme aj dátum, dokedy je potrebné sa záväzne prihlásiť (potrebovali sme vedieť vopred s koľkými deťmi sa budeme stretávať, aby sme vedeli zabezpečiť pomôcky a všetko ostatné). Keď sme sa 10.08. dozvedeli, že prihlásených máme len niekoľko detí, boli sme sklamaní a veru napadlo nás aj to, že či má vôbec význam pripravovať tábor. Niekde vo vnútri sme však cítili, že sa nemôžeme vzdať. Tešili sme sa na tábor a naša radosť bola úplná, keď prvý deň prišlo na faru 32 detí. Bolo to úžasné. Neskôr niektoré deti ochoreli, iné zase prišli len dva či tri dni (boli na prázdninách, dozvedeli sa o tábore, a tak prišli). Spolu sa vystriedalo 40 detí. Toto bol pre nás dôkaz Božej lásky. Pán Boh nedovolil, aby naša námaha vyšla nazmar.

Hlavná téma tábora bola: BOH DARCA ŽIVOTA. Vďaka biblickým príbehom (Príbeh o Nóachovej arche, Podobenstvo o márnoträtom synovi, Uzdravenie Jairovej dcéry, Príbeh o rozsievачovi a o štvorakej pôde, Podobenstvo o stratenej ovci) sme si mohli dokonale uvedomiť, že tak, ako sa Boh staral o svojich verných kedysi, tak sa stará aj o nás dnes, ponúka nám nový život. Je len na nás, či Jeho ponuku prijímame a či sa rozhodneme pre každodenný život s Ním.

Deti počas tábora okrem iného absolvovali aj veľkú hru. Dostali za úlohu v stanovenom termíne zistiť odpovede na 5 otázok, ktoré im mali pomôcť lepšie spoznať Necpaly. Zároveň dostali za úlohu pozvať, každá skupinka, 10 ľudí na nedeľné Služby Božie, kde

bol pripravený program detí z tábora. Veľmi sme sa tešili, keď zo 60 pozvaných prijalo pozvanie 19 ľudí.

Vo veľkej miere nám so zabezpečením tábora pomohol Ľuboš Marhofer – pracovník Detskej misie z Martina. Pri hre s padákom alebo s maxi futbalovou a basketbalovou loptou sme sa dočuti zabavili všetci zúčastnení, malí, veľkí, mladší, starší, jednoducho všetci. Nedalo sa im nijako odolať. Za jeho pomoc mu aj touto cestou veľmi pekne ďakujeme. Keď ďakujeme, nemôžeme zabudnúť ani na všetkých mládežníkov, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli pri zabezpečení tábora, či už išlo o pomoc pri zabezpečení hudby, príprave a výklade biblických veršikov, pri tvorivých dielnach. Stručne povedané, pomáhali všade tam, kde bolo treba. Ďakujeme ešte raz všetkým tetuškám, ktoré pre nás každý deň pripravovali chutné koláčiky.

Pane Bože, Otče náš nebeský, Tebe patrí najväčšie ďakujem za to, že si požehnal tohtoročný tábor. Ďakujeme Ti, že si nám dal silu, múdrosť, trpezlivosť i pokoru. Ďakujeme za dar viery, ktorá nám pomohla zvládnuť všetky prekážky a problémy, ktoré sa vyskytli pri príprave. Ďakujeme Ti v mene Pána Ježiša Krista. Amen

A. Kraľovská, Belá

Internetová stránka Necpalského cirkevného zboru.

V dobe informačných technológií, internetu a rozvoja umelej inteligencie, keď dať o sebe vedieť na rôznych internetových fórach, diskusiách, katalógoch, či zoznamoch je samozrejmosťou, že aj cirkev, cirkevné zbory a organizácie nezaostávajú za týmto trendom. Vlastná cirkevnozborová stránka sa pomaly stáva neoddeliteľnou súčasťou života jednotlivých cirkevných zborov rôznych denominácií. Tak je tomu i u nás v evanjelickom cirkevnom zbore v Necpalochoch.

História zborovej webstránky sa začala písať s mojimi prvými návštevami Necpál r. 2006, keď som sa zoznámil s už mojou terajšou manželkou Zuzkou. Zaujímam som sa o počítače, internet, grafiku a programovanie internetových stránok. V mojom pôvodnom cirkevnom zbore v Nitre som vytvoril zborovú web stránku. Tak aj tu, po dohovore a schválení p. seniorom som sa pustil do výroby a programovania necpalskej zborovej webstránky. Zámerom bolo priblížiť život cirkevného zboru vo všetkých jeho podobách potenciálnym internetovým návštevníkom. Po zhromaždení textového a fotografického materiálu som začal vytvárať jej budúcu formu.

Stránka obsahuje informácie z histórie a súčasného života cirkevného zboru, zopár štatistických údajov o počte cirkevníkov, informácie o bohoslužobnom živote, rozpis Bohoslužieb a iných aktivít v zbere. Ďalšia sekcia je venovaná zborovému časopisu Šumenie líp. Časopis tam stručne predstavujem. Pravidelne sa snažím každé číslo časopisu zverejniť aj v elektronickej forme v tejto sekcii. Neobšíšiel som ani spevok dospelých, o ktorom na stránke informujem slovom, obrazom i zvukom. Asi najnavštevovanejšou a najpopulárnejšou časťou webstránky je mládežnícka sekcia. Je tu mládežnícky odkazovač, kde môžu všetci napísať svoje odkazy, reakcie, pripomienky, dojmy alebo pozvánky, alebo len tak pozdraviť ostatných. Keď vznikol detsktmládežnícky spevokol Necpalské nezďbudky, umiestnil som sem aj ich nové logo, zopár

audio a videozáznamov z vystúpení. Napríklad pieseň „Nás Pán, On je kráľov Kráľ“ na internete videlo už asi 15000 ľudí. Ostatné piesne sa pohybujú okolo tisícky. Nevyhnutnou súčasťou stránky je fotogaléria, kde sú rôzne historické fotografie a fotodokumentácia z rôznych zborových slávností a akcií. Ďalšou súčasťou je Kniha návštev. Túto som zriadil pre všetkých ostatných návštevníkov stránky, ktorí by nám chceli napísať prakticky hocičo. Napríklad po opere Martin Luther sa nám prostredníctvom knihy návštev poďakovala pani Bachletová za našu pohostinnosť. Samozrejmo je časť Kontakty so základnými informáciami „kto, kde, ako...“

Návštevníci mi občas, buď osobne, alebo elektronicky (e-mailom) povedia, čo sa im až tak nepozdáva, čo by uvítali resp. čo by zmenili na webstránke cirkevného zboru. S cieľom zistiť spätnú väzbu som spravil takú minianketu s podobnými otázkami. Účastníkom ankety sa dizajn a obsah stránky vcelku pozoďaval, niektorí by uvítali inováciu grafickej podoby, iní zas anglickú a nemeckú mutáciu stránky, aby bola zrozumiteľná aj zahraničným návštevníkom. Bola aj jedna sťažnosť ohľadom výskytu vírusov na stránke, ale tento nedostatok som už identifikoval a odstránil. V budúcnosti by som určite chcel inovovať podobu stránky, doplniť a aktualizovať niektoré textové informácie. Pre Necpalské nezábudky by som rád vytvoril osobitnú sekciu. Samozrejme, že budem pravidelne dopĺňať fotky do fotogalérie a aktualizovať informácie o Bohoslužbách a zborových akciách. Aj keď stránka nepatrí medzi najnavštevovanejšie na internete – od vzniku sme mali „iba“ 8735 návštev - teší ma, že je to miesto, kde sa môžu ľudia dozvedieť o necpalskom cirkevnom zbere, o jeho aktivitách, môžu sa podeliť o svoje dojmy a zanechať pozdravy. Osobitne mám radosť z toho, že je obľúbená medzi našimi mládežníkmi.

Rád uvítam akékoľvek

nápady, pripomienky, či ďalšie spätnoväzobné informácie od vás – návštevníkov necpalskej cirkevnozborovej webstránky či už osobne alebo inou formou (najlepšie e-mailom: miloslisy@yahoo.com).

Stránku cirkevného zboru nájdete na adrese

http://www.efu_necpaly.gaya.sk

Miloš Lisý

VY STE VYVOLENÝM, SVÄTÝM NÁRODOM

STE KÚPENÍ ZA VEĽKÚ CENU!

V 106. žalme je dlhý výpočet o nevere vyvoleného národa a o novom Hospodinovom zľutovaní. Je tam i úprimné vyznanie: „Zhrešili sme ako naši otcovia, páchali sme neprávosť a žili sme bezbožne.“ A tiež je tam i prosba. „Rozpomeň sa na mňa ... a navštív ma svojim spasením, aby som videl blaho Tvojich vyvolených ...“

Táto prosba sa naplnila počas našej generácie. 2000 rokov žil izraelský národ rozohnaný. Dnes má svoju zem. Čas Izrealovho navštívenia sa naplnil. Dokonca v ňom samom sú už mnohí, ktorí očakávajú druhý príchod svojho Mesiáša - Pána Ježiša. Počas tých 2000 rokov sa naplňal i čas pohanov - nás, ktorí sme vtedy, keď oni boli odvádzaní do otroctva, ešte neboli národom. Predivne to Hospodin zariadil, aby sme i my, z pohanov, boli VYVOLENÝM NÁRODOM. A to tak, že z mora pohanstva a otroctva hriechu nás predivným spôsobom draho kúpil za vysokú cenu. Smrťou svojho Syna. Aj my - počas našej generácie - vidíme, ako sa urýchlene dokončuje naplnenie príkazu... „až do posledných končín zeme“.

No počas našej generácie prišlo i to mohutné pôsobenie moci temnosti. Svetové vojny, množstvo genocíd, holokaust, vzbura proti Božím i ľudským zákonom a poriadkom započatá hnutím hipies, hromadné návraty národov k pohanstvu atď. Žijeme v rámci postmodernity, liberalizmu, bezbrehej „demokracie“ a spoločnosťou stále viac vyžadovanej tolerancie k hriechu a propagovaného konzumného spôsobu života s intenzívnym „užívaním si“. A tak sa nevera veľmi ľahlo vtiera i do dnešného kresťanstva. Ešte si hovoríme, že sme kresťanský národ, no ukazuje sa, že príliš sme sa naučili žiť vo formalizme. Byť vyznávajúcim živým kresťanom - to sa v dnešnej spoločnosti „nenosí“! Teda i v tomto prichádza k naplneniu časov a to tiež ešte počas našej generácie: „Či ešte nájde vieru na zemi?“

V minulom školskom roku jedna sestra - stredoškolská učiteľka dostala na doplnenie úväzku učiť i etickú výchovu. Keď podľa osnov prišla k látke o kresťanstve, napísala na tabuľu Desatoro. Zožala nehorázný výsmech - že také sprostosti tu dnes nemajú čo hľadať. Veď to je surové obmedzovanie ľudských práva a slobôd! A preto je také krédo dnešného sveta: Boh nie je, ani hriech nie je! Peklo je všade na zemi cez terorizmus, vojny a prírodné kataklizmy, preto si treba rýchlo užívať.

Je to vážna situácia. Dochádza k vyhroteniu postojov. Už sa nedá brať svoje

kresťanstvo len tak formálne v zavretí do súkromia a zároveň zadobre obštát i vo svete. Zo stále silnejúcich ničivých prírodných úkazov vidíme ako je veľmi dôležité mať dobre regulované toky s pevnými hrádzami, ako je potrebné mať pevné a hlboké základy. Pre Boží ľud sú takéto Božie hrádze a základy dobrodením pre plný život, nie obmedzením. No je tu čas, keď si každý z nás musí JEDNOZNAČNE uvedomiť, že kde je jeho skutočné občianstvo. Či sa budeme hrať na „pragmatických“ kresťanov pripodobňujúcich sa tomuto svetu a s vlkmi budeme vyť, alebo **či sme naozaj VYVOLENÝM NÁRODOM, kráľovským kňazstvom, svätým národom, vlastným jemu ľuďom...?!** (1. Petra 2.9)

Z kazateľní občas počuť základnú zvesť o spasení a mnohí sa to aj naučili naspamäť- je to Ján 3,16. Ale je v našom živote súlad medzi našou konfesiou a našim životom - našimi skutkami a postojmi? Nezabudnime, prečo prežíval izraelský národ toľko trestov. Veď Ján ďalej v 36. verši pokračuje: „Kto verí v Syna, má večný život, kto však neposlúcha Syna, neuvidí život, ale hnev Boží zostáva na ňom“.

Našej generácii sa ešte dostalo milosti, aby nám mohlo byť skrze cirkev a Ducha Svätého zvestované evanjelium. No záleží na každom jednom, či osobne príjme do svojho srdca Pána Ježiša, či sa stane Jeho nasledovníkom. Často však i z úst príslušníkov cirkvi počuť - vraj netreba byť fanatikom. Ale tu ide o to, či som ako jednotlivec Božím vlastníctvom, či Mu patrí alebo nie. Či o spasení len viem, lebo mi to hovoria a je to napísané, alebo či verím Pánovi Ježišovi z presvedčenia a či som Mu v Duchu Svätom poslušný vo všetkom mojom myslení a konaní. Ide o zaujatie jednoznačného postoja, o našu JEDNOZNAČNOSŤ.

A to si musí v zrkadle Božieho slova zodpovedať každý sám - kým je ešte čas milosti. Máme sa vzájomne povzbudzovať, lebo prichádza únava, pokušenia, nebdelosť, slabosť i choroby, často zvesíme plachty a necháme sa unášať vetrami a prúdmi. Dokonca vidíme, že i cirkvi sa ľahko dajú zvieŕť k pripodobňovaniu sa svetu, ktorý sa všemožne usiluje vovliecť nás nazad do pohanskej modloslužby a bezbožnosti.

Preto pripomínam niekoľko napomenutí: *Podďajte sa teda Bohu a sprotivte sa diablove a utečie od vás! (Jk. 4,7); Z tých istých úst vychádza dobrorečenie i preklínanie (zllorečenie). Nemá to tak byť. Či z prameňa týmže otvorom vyvie- ra sladká i horká voda? Či figovník môže rodiť olivy alebo vinič figy? Tak ani slaný prameň nevydá sladkú vodu. (Jk.3,10-12)*

A oproti napomenutiu ešte pár slov povzbudenia (I.Kor.6,19-20): *Či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svojí? Veď veľmi drahó ste boli kúpení! Oslavujte teda Boha svojím telom i svojím duchom, čo oboje náleží Bohu!*

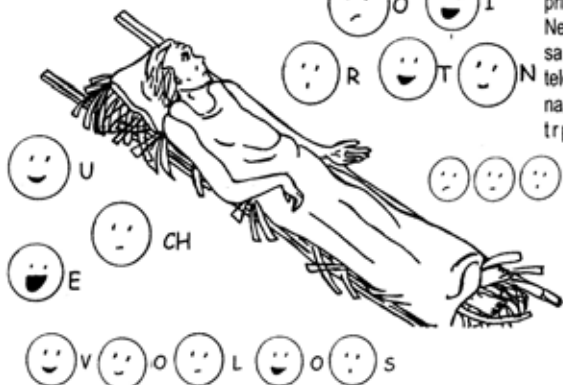
Ivan Valenta (Prevzaté: Cestou svetla 9/2009)

Milé deti

V tomto čísle sme pre vás pripravili ďalšie úlohy, na ktoré budeme v redakcii časopisu netrpezlivo čakať vaše odpovede. Dokopy na vás čaká päť súťažných úloh. Dôležité je pozorne si prečítať nasledujúci biblický text:

Keď vošiel do Kafarnaumu, prišiel k Nemu stotník a prosil Ho: Pane, sluha mi leží doma ochrnutý a strašne sa trápi. Povedal mu Ježiš: Ja prídem a uzdravím ho. Ale stotník odpovedal: Pane, nie som hodný, aby si vošiel pod moju strechu; povedz len slovo a ozdravie môj sluha. Veď aj ja som človek podriadený vrchnosti a mám pod sebou vojakov. Keď poviem tomuto: Chod! – ide, a druhému: Poď sem! – príde, a svojmu otrokovi: Urob toto! – urobí. Keď to Ježiš počul, zadivil sa a povedal tým, ktorí Ho nasledovali: Vpravde hovorím vám: U nikoho v Izraeli nenašiel som takej viery. Hovorím vám, že mnohí prídu od východu a od západu a budú stolovať s Abrahámom, Izákom a Jákobom v kráľovstve nebeskom, ale synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubov. A stotníkovi Ježiš povedal: Chod a staň sa tí, ako si uveril! I ozdravel mu sluha v tú hodinu. (Mt 8, 5 – 13)

Stotníkovo sluha trpi chorobou, pri ktorej sa nemôže hýbať. Nedokáže chodiť, sedieť, nevie sa ani len najesť a napiť. Jeho telo ho neposlúcha. Je odkázaný na pomoc iných. Choroba, ktorou trpí sluha, sa nazýva:

Stotník prosil Ježiša: Povedz len a môj sluha ozdravie. Stačí jedno jediné a veci sa zmenia. Veril, že Ježiš má takú moc, že Jeho dokáže uzdraviť. Veril, že On sluhovi pomôže bez toho, aby ho videl a dotkol sa ho. Veril, že aj na diaľku, jedným ho uzdraví.

V stotníkovi vidíme človeka, ktorý mal záujem o ochrnutého sluhu. Chcel mu pomôcť. Vyhľadal Ježiša. Veril, že On mu dokáže pomôcť. Napokon pochválil stotníka slovami: *U nikoho v Izraeli nenašiel som takú*

E U V I R

S
T
O
T
N
Í
K

STOTNÍK = vojenský důstojník v římské armádě. Mal zodpovednosť za sto vojakov. Stotník bol pohan. Pohan znamená nekresťan. Ale zaujala ho viera Židov v jediného, živého Boha. Počul o Pánovi Ježišovi, že prišiel do _____. Asi sa dozvedel o Ježišovi, ktorý zázračne uzdravoval rôzne chorých a postihnutých. Veľmi mu záležalo na uzdravení sluhu a zrejme podnikol všetky kroky na jeho uzdravenie. Nevedel mu pomôcť žiaden lekár. Odvážil sa ísť za Ježišom. Vo chvíli zúfalstva a strachu, pri pomyslení, že stratí verného sluhu, na ktorého sa mohol spofahnúť, prebúdzá sa v ňom viera, že Ježiš, zázračný uzdravovateľ, môže urobiť zázrak.

Na Stotníkovi nás udivuje:

1. (z) ( ) (u) ( ) ( ) (m) o blížneho,
2. (v) ( ) (e) ( ) (a) v Ježišovu moc a pomoc.

Stotník uveril v moc (s) ( ) (o) ( ) (a) a potom videl (z) ( ) (z) ( ) ( ) (k) uzdravenia svojho sluhu.

Viera je darom Božím. Človek si ju sám nevie a nemôže dať. To môže len Pán Boh. Božie slovo hovorí: **Viera je z počúvania skrze slovo Kristovo** (R 10, 17). Viera je dôvera v Pána Boha.

Pane Ježiši, na svete je toľko chorých ľudí, ktorí sa sužujú pre rôzne choroby. Obdaruj ich úprimnou a silnou vierou v Tvoju moc, zásah i zázrak uzdravenia. Dotýkaj sa ich slovom, láskou a zmeň údel ich ťažoby. Ak je Tvoja vôľa iná, pomôž im prijať chorobu a nauč ich s ňou žiť. Ukáž aj mne, ako môžem chorému poslúžiť a použiť si ma. Amen.

Zlatý text poskladaj do tabuľky a dozvieš sa jeho znenie:

f	i	k*	m	o	p	c	b
e	g	j	d	h	l	n	a

J 20, 29b

a - li/ b - ne/ c - rí/
d - a pred/ e - vi/
f - Bla/ g - de/
h - sa/ i - hos/
j - li/ k - la/ l - uve/
m - ve/ n - ri/ o - ní/
p - kto/

V redakcii nášho časopisu sme sa potešili vašim odpovediam. Prišlo ich 6 a všetky boli správne. Vyžrebovali sme troch výhercov, ktorým posielame odmeny.

1. **Erika Kucháriková**, B-D 311

2. **Martin Blahušiak**, B-D 202 3. **Simona Košová**, B-D 2

Víkendovka s konfirmandmi

„Ďakujeme brat farár, že ste boli s nami na chatel!“- Takáto veta zaznela z úst jednej konfirmandky po vydarenej víkendovke s konfirmandmi. Dlho sa na ňu tešili, ale brat farár mal stále iné povinnosti. Nie a nie nájsť vhodný termín. Napokon sa br. farár nechal obmäkčiť a vybavil na Čremošnom (Fília CZ Háj) chatu. Boli sme ôsmi konfirmandi + br. farár a br. kaplán. Cestovali sme 7. mája popoludní a naspäť v sobotu večer. Prežili sme veľa krásnych situácií, zábavy, jednu noc sme ani nespali... Potom sme to doháňali, ako sa dalo. Pri stíšeníach okolo Božieho slova sme si prebrali aj aktuálne veci zo života mladých kresťanov v téme: „Život kresťana v cirkevnom zbere“. Br. farár a br. kaplán nám kládli na srdce, aby sme po konfirmácii zostali verní Pánovi Ježišovi a zapájali sa do života zboru.

„Buď verný až do smrti, a dám ti veniec života!“ Zj 2,10c

(účastníci víkendovky)

hra twister

príprava raňajok

chata, kde sme bývali

po prebdenej noci

výlet do okolia

na stanici
v T. Tepliciach

ráno s kávou

chuti-nechuti?

Necpalské Nezábudky rozdávali radosť v Nemecku

Letné prázdniny boli tentokrát v našom cirkevnom zbore trošku netradičné. Od týždenného detského letného tábora mimo územia nášho cirkevného zboru, ktorý každoročne absolvuje 45 - 55 účastníkov, sme upustili. Približne v tom čase na nás čakal zájazd do partnerského nemeckého cirkevného zboru, na ktorý sme sa už dlho tešili. Detský tábor sme stihli absolvovať pre nás novou formou v auguste, a to v podobe denného stretávania sa pri bohatom programe (bližšie v článku o tábore).

Partnerstvo s cirkevným zborom v Nürtingene máme už 15 rokov a sme radi, že stále pretrváva. Napomáhajú tomu vzájomné návštevy, komunikácia poštou, prostredníctvom internetu. Aj preto by som sa chcela poďakovať všetkým, ktorí si nachádzajú čas na pár riadkov, či telefonát s priateľmi v Nemecku. Nürtingenský spevokol sme už dvakrát mohli privítať medzi nami, náš dospelý spevokol opätovoľ návštevu raz, pred ôsmimi rokmi, keď v partnerskom cirkevnom zbore odchádzal br. farár Arnd Breuning do dôchodku a nastupoval nový farár Hans-Peter Moser. Teraz po ôsmich rokoch pôsobenia br. farár Moser odišiel na nové pôsobisko a týždeň pred jeho rozlúčkou sme spolu prežili požeňnané dni v Nürtingene.

Ťarchu organizácie nášho pobytu v Nemecku niesli na svojich pleciach najmä A. Breuning, L. Glück a H. Schweizer. Tí tvorili organizačný tím, ktorý sa pri našej návšteve poriadne zapotil ... Od stanovenia základného termínu návštevy, ktorý sme viackrát menili, zorganizovania ubytovania v rodinách, stravovania počas všetkých dní, programu, nášho vystupovania ... Za to všetko im patrí naša veľká vďaka.

Čo všetko sme teda spolu zažili? Kde všade sme boli, spievali? Nasledujúci mi riadkami sa pokúsím priblížiť to, ako sme sa tam mali, tiež niektoré osobné postrehy ...

Na cestu do Nemecka sa vybralo 36 účastníkov autobusom v stredu večer 15. júla. Ja s manželom a našou Rebekou sme išli už ráno autom, čiže v čase, keď autobus vyrážal z Necpál, my sme akurát prichádzali do Nürtingenu. S nemeckou stranou sme plánovali príchod nášho autobusu na štvrtok, okolo obeda. Avšak už pred 10-

-tou ráno mi prišla SMS: „Sme cca 45 km od Rossdorfu.“ Uf, keď som to povedala domácim, a zatelefonovala aj ďalším hlavným organizátorom, ich reakcia nás veľmi prekvapila. Pri ich nemeckej presnosti nechápali, prečo dorazí autobus tak skoro (!), veď oni majú plán, že sa stretnú v zborovom dome pred obedom, budú chystať vody na občerstvenie,

a obed predsa chystajú ženy až na trinástu! Jeden z nich mi dokonca povedal, aby som im dala vedieť, aby si spravili prestávku na nejakom odpočívadle a prišli v dohodnutom čase! Nemysleli to zle, že by nás nechceli, no boli z toho dosť vystresovaní, že sme im „zmenili“ plány. Naši domáci mi však povedali, aby sme im nič nepísali, jednoducho aby prišli! A tak prišli síce skôr, no všetko dobre dopadlo! Žiadna „slowakische Katastrophe“ (ako občas zo srandy hovorí br. farár Breuning) to nebola. Väčšina účastníkov bola v partnerskom zbore prvýkrát, zoznamovali sa s okolím, zborovým centrom, p. Schweizer nás privítal a všetci sa mohli osviežiť paletou rôznych nápojov. Aj

obed sa napokon podaril skôr. Čakalo nás typické švábske jedlo tzv. Maultaschen (ťašky z cesta plnené plnkou, ktorá pozostáva z viacerých druhov jemne pomletého mäsa a špenátu). Tie sme mali v polievke, aj ako druhý chod so zemiakovým a zeleninovým šalátom.

Nechýbal ani dezert. Takto posilnení všetci už netrpezlivo čakali na rodiny, ktoré sa stali na pár dní naším novým domovom. Myslím, že všetci sme sa cítili v hosťovských rodinách veľmi príjemne. Starali sa o nás veľmi vzorne, ochotne. Poobede nás čakala ešte prechádzka Rossdorфом a po večeri v rodinách sme sa stretli v zborovom

centre k nácviču na piatkový koncert. Tým sa končil štvrtok.

V piatok bol pre nás naplánovaný zájazd do Stuttgartu, ktorý je vzdialený cca 30 km od Nürtingenu. Tento deň bol myslím veľmi príjemný a obohacujúci, aj keď náročný. Doobeda sme navštívili zoológicko-botanickú záhradu Wilhelma, ktorá je skutočne obrovská a veľmi pekná. Mohli sme

tu vidieť množstvo rozličných zvierat i rastlínok, pobudnúť v nádhernom parku pri starých, ale krásnych budovách, pri jazierku s úžasnými leknamami. Mne sa veľmi páčili malé tučniačky, také 20-centimetrové, prvý krát som videla ako rastie ananás, banány na strome, rozličné orchidey a veľa iného. Vo Wilhelme sa nachádzajú aj veľké budovy, ako napr. Amazonienhaus, kde je veľmi vlhko, ako v Amazonskom pralese a podmienky, ktoré tu sú, umožňujú rast zvláštnych rastlín a prežitie rôznych živočíchov. Tam sa človek cíti skutočne ako v pralese. Taktiež Insektarium, budova plná rozličného hmyzu, atď. Teda zoológická

a botanická záhrada, ako sa patrí, možnosti pri zlom i dobrom počasí. Boli by sme tam strávili aj celý deň. Po obede, ktorý nám nabalili hostiteľské rodiny, sme však museli pokračovať ďalej, čakalo na nás Mercedes-Benz Museum. Je to nové hypermoderné múzeum. Už pred múzeom sme však strávili veľa času, keďže tam práve mali vystavené nové, len 3-dňové modely Mercedesov. Pri modeloch stáli zamestnanci, ktorí nenamietali, keď sa tam húf našich detí dovalil, takmer všetci sa tam chceli posadiť, občas niečo poskúšať, odfotografovať sa.

Vôbec im to nevadilo, deťom (aj dospelým) to dopriali, niektorí sa dokonca aj odviezli. Páni boli veľmi ochotní. Keď sme sa po dlhšom čase konečne pobrali do múzea, mala som pri vchode do budovy ďalší zážitok ... V strede priechlia boli dvere, ale zatvorené, do múzea preto všetci návštevníci vchádzali dvoma otočnými dverami po bokoch. Ja som šla s kočíkom tiež tým smerom, ale keď ma zvnútra zbadal zamestnanec, stlačením gombíka mi otvoril hlavné dvere, aby som mohla aj s kočíkom pohodlne vojsť. Tá ochota a záujem o zákazníka ma milo prekvapili. Múzeum je na viacerých poschodiach, kde sú modely rozličných Mercedesov, od najstarších po najnovšie. A tak bolo čo pozeráť. Deň plný dojmov však umocňoval večerný koncert Nezábudiek, ktorý sme mali v zborovom centre. Niektorých síce odradilo upršané počasie a neprišli, čo ďalšie dni ľutovali. Nezábudky svojim spevom, entuziazmom „nainfikovali“ domácich. O tom, že tento deň bol veľmi vyčerpávajúci, hovoril aj obraz na konci nášho koncertu. Keď Nezábudky odišli z miesta spevu pri záverečnom aplauze, na lavičke, ktorá bola za nami, ležala Emka Kralovanská v tuhom spánku. (Mnohým pri tomto pohľade naskočil široký úsmev na tvári, aj si Emku odfotili). Týmto sa končil náš spoločný program v piatok.

V sobotu nás čakal opäť bohatý program. Doobeda prehliadka centra Nürtingenu, trhov, hlavnej pešej zóny, mestského kostola s výstupom na vežu a pekným výhľadom na mesto. Poobede miesto kúpaliska pre upršané počasie

plaváreň a ku večeru ekumenická slávnosť s grilovačkou. Ekumenickú slávnosť mávajú pravidelne raz v roku, potom spolu posedia pri šalátoch, grilovaní ... Aj počas tejto slávnosti poslúžili Nezábudky. V polhodinových intervaloch sme vystupovali, počas vystúpení prichádzalo postupne stále viac a viac ľudí, ktorí obetovali aj spoločné rozhovory. Nálada bola podľa mňa ešte lepšia ako na koncerte, uvoľnenejšia, zapájali sa do obľúbenej ukazovacej piesne Budem ako strom, sadený pri vode ... Hostia, snažiaci sa spievať s nami, ukazovať pesničky, či mierne tancujúci pri našom vystúpení nám dodávali úsmev na tvári, radosť v srdiečku a chuť k spevu.

V nedeľu nás čakali slávnostné Bohoslužby. Liturgiou poslúžil br. farár Moser, pozdravil aj náš br. senior Havrila, ktorý odovzdal partnerskému cirkevnému zboru dar od nášho zboru, obraz Golgota. Kázeň si zaujímavou formou pripravil br. farár Breuning, hovoril o Štefanovi, ktorý je patrónom ich kostola, deti mali kázeň

v slovenčine v rukách. Pri určitých postavách (v texte podčiarknuté slová) zaznievali tóny rozličných hudobných nástrojov. Bolo to pre lepšiu orientáciu a spostenie, celkom zaujímavé. Nezábudky poslúžili opäť niekoľkými piesňami. Keďže sme boli vo veľkom spoločenstve, chceli sme sa aj poďakovať všetkým, za krásne prežité dni. Po obede v rodinách sme sa ešte stretli pri zákusoch, káve, čaji, pri jednoducho, no krásne prestretých stoloch. Pozreli sme si aj prezentáciu z poslednej návštevy ich spevokolu u nás. Nastali chvíle rekapitulácie nášho pobytu, slová ďakovaní, každý bol obda-

rovaný nejakým spomienkovým darčekom. Tak veľmi dobre sme sa cítili a tak veľmi sa mnohým ešte nechcelo ísť domov. Niektoré „Nezábudky“ sa neubránili slzám. To všetko patrilo k obrazu hodnotne, požeňnane prežitých dní, s dobrou a sdečnou opaterou.

Trošku sme mali pri organizovaní tohto zájazdu my, aj nemeckí priatelia obavy, ako to všetko dopadne, predsa len, deti sú deti. Či niečo nevyvedú, či už v rodinách, ktoré sa o nás tak vzorne starali, alebo inde. Keď odišiel autobus, všetci tuho mávali a my tiež, keďže sme cestovali autom až druhý deň ráno. A tak hovorím p. farárovi Breuningovi, ako vždy - zo srandy, že „slowakische Katastrophe“ už je preč. Vtedy zväžnel a povedal, že žiadna „slowakische Katastrophe“

to nebola, že deti všetkých veľmi veľmi milo prekvapili svojím správaním, radostným, občas až nákazlivým spevom, atď. Našou návštevou boli síce veľmi vyčerpaní, ale milo prekvapení a dojatí, ako sa všetci zapojili a prispôbili. Vytvárali sme veľkú rodinu, ako keby sme už dávno k sebe patrili a sa poznali. Za to všetko patrí veľké **ĎAKUJEM NÁŠMU BOHU**. Ďakujeme Ti, drahý Bože, aj za ochranu na cestách, za to, že nikto neochorel a za šťastlivý návrat domov.

Zuzana Lisá

PS: Chcela by som poprosiť deti, mládežníkov, aby sa zmožli na pár riadkov a napísali rodinám do Nemecka. V prípade potreby bez problémov pomôžeme s prekladom.

A. Hunger nám napísala:

Prežila som veľa radosti s deťmi, ktoré u mňa bývali a pri vašich koncertoch. Srdečná vďaka!

(u pani Hunger bývali Katarína Štilcová, Diana Vráblová, Michaela Bartošová, Ivana Šavlová)

A. Breuning:

Nečakal som, že sa deti tak dobre zapoja. Aj Zuzka u nás, nebol žiadny problém. Sme veľmi milo prekvapení!

(br. farár Breuning ubytoval br. farára Havrila a Zuzanu Štilcovú)

Naše mládežníčky v nedeľu ráno:

Dnes ráno, keď sme sa zobudili, sme rozmýšľali, čo urobiť, aby sme ešte nemuseli ísť domov... :-)

Čo o nás napísali ...

Die Gäste zeigten beeindruckenden Enthusiasmus

Junger Chor aus der slowakischen Partnergemeinde Necpaly war zu Gast im Roßdorf

VON GÜNTER SCHMITT

NÜRTINGEN. Europa wächst zusammen. Die Evangelische Stephanusgemeinde im Roßdorf hatte vom letzten Donnerstag bis heute 40 Jugendliche aus der Partnergemeinde Necpaly in der Slowakei zu Gast. Am Freitagabend gaben die Besucher ein Konzert in der Stephanuskirche.

Die an die 750 Einwohner zählende Gemeinde Necpaly liegt in der Mittelslowakei, etwa 200 Kilometer von Bratislava (Pressburg) entfernt. Die im siebten Jahrhundert gegründete Bezirkshauptstadt Martin mit ihren rund 50 000 Einwohnern ist nur zehn Kilometer entfernt.

Die weitaus meisten großen Betriebe, die es dort einmal gab, zum Beispiel eine Traktorenfabrik, sind - wie in der DDR - von der großen politischen Umwälzung hinweggefegt worden. Necpaly liegt in einer topographisch bewegten Landschaft, im Vor- gebirge der Hohen Fatra (nicht Hohen Taunus) mit ihren ausgezeichneten Bedingungen für den Wintersport. Der größte Teil der slowakischen Bevölkerung ist katholisch.

Die Aufnahme der Beziehungen zu der nahezu 1000 Kilometer entfernten Gemeinde in der Mittelslowakei geht auf eine Anregung der Landeskirche zurück. Vor 15 Jahren legte Arnd Breuning, damals der evangelische Geistliche im Roßdorf, bei einem Besuch der Partnerschaft aus Nürtlingen in Martin den Grundstein für die freundschaftliche Beziehung. Nach einem ersten Gegenbesuch 1999 entwickelte sich ein recht lebhafter Besucheraustausch von größeren und kleineren Gruppen. Als in der

Stephanuskirche die neue Orgel ihrer Bestimmung übergeben wurde, hielt Pfarrer Josef Havrila aus Necpaly sogar die Predigt. In das neue Gesangbuch der Landeskirche wurde ein Kirchenlied aus der Slowakei aufgenommen. Mittlerweile ist Pfarrer Havrila, der auch die jungen Leute nach Nürtlingen begleitete, zum Dekan und stellvertretenden Bischof der evangelischen Gemeinden im Turany-Tal ernannt worden. Einige der Besucher sprechen ein passables Deutsch, andere beherrschen ein gutes Englisch.

Beim Konzert am Freitagabend gab es zuerst eine Überraschung: Die Lieder, die gesungen wurden, hatten genau so gut in einem der hierzulande üblichen Jugendgottesdienste erklingen können. Der Chor beeindruckte vor allem mit seinem Enthusiasmus, mit dem die für Jugendgottesdienste konzipierten Lieder vorgetragen wurden. Die mitunter mehrstimmig gehaltenen Gesänge waren meist gut rhythmisiert und sehr melodisch.

In eines der Lieder war eigens für den Abend die Zeile „Lobe den Herrn, meine Seele“ eingeflochten worden. Das „Vater unser“ auf Slowakisch lud mit seinen getragenen Lyriksamen geradezu zum Mitsingen ein. Nicht verwundern konnte es, dass die Gesangsreihe aus der Neuen Welt auch in Necpaly ihre Liebhaber gefunden haben. Diese Musik mit ihren Ohrwurm- Qualitäten wird überall verstanden. Für eine baritonale Verstärkung des von Anna Zaborska dirigierten Chores sorgte Vikar Tomas Germann aus Necpaly. Instrumental begleitet wurde der Chor von Schlagwerk, Keyboard und Gitarre. „Let it shine“ war

konbruch nieder. Am Sonntag folgte die Mitgestaltung des Festgottesdienstes und am Nachmittag dann ein Abschiedskonzert. Heute, am Montag, wird die Heimreise angetreten. Pfarrer i. R. Arnd Breuning brachte es nach einem der Konzerte auf den Punkt: „Was ist es doch für eine Freude, ihnen zuzuhören“, sagte er. „Und wie ist es beeindruckend, wie sie ihre Botschaft weitergeben.“

Zugabe und Schlusspunkt zugleich. Ein Begleitprogramm sorgte dafür, dass sich die Gäste aus dem fernen Necpaly nicht langweilen mussten. So standen am Freitag in Stuttgart die Wilhelm und das Mendels-Museum auf dem Programm. Leider meinte es das Wetter nicht gut mit den Besuchern. Die Sonne machte sich an simlichen vier Tagen außerordentlich rar, vor dem Konzert ging sogar ein wahrer Wol-

Der Jugendchor aus Necpaly in der Slowakei gefiel im Roßdorf.

Zo života zboru ...

Deň matiek

Ani tento rok nezostal tento sviatok v našom cirkevnom zbore bez povšimnutia (aj keď nie všade je tomu tak). Nezábudky pripravili kytičku piesní a básní, ktorými potešili každého poslucháča, predovšetkým naše mamičky. Mamy a staré mamy sme tiež obdarili spoločne vyrobenými darčekom. V tom, či darčeky potešili, nás jednoznačne utvrdili milo prekvapené a potešené tváre obdarovaných :-)

Konfirmácia

7. jún bol dňom, kedy sa naša rodina bratov a sestier Necpalského cirkevného zboru rozrástla o nových dospelých členov, našich desiatich konfirmandov.

Ich mená sú:

Ľubica Štefanidesová, Žabokreky
Marek Ivanka, Belá
Ľubomír Polonec, Belá
Roman Šugár, Belá
Tatiana Herčútová, Dulice
Martin Ballo, Žabokreky
Rastislav Brisuda, Žabokreky
Peter Moritz, Žabokreky
Bohuslav Polonec, Žabokreky
Barbora Timková, Žabokreky

Konfirmandi úspešne zvládli preskúšanie, pozdravili ich mládežníci piesňou „Viem, že sa nestarím, v Tebe zmysel mám.“ Piesňou poslúžil aj dospelý spevokol so slovensko-španielskou piesňou „Pokoj je v Bohu.“ Text tejto piesne je veľmi jednoduchý, a našim prianím je, aby každý nachádzal pokoj práve v Bohu, a aby sme si v živote uvedomovali, že sám Boh nám stačí. On, dokonalejší! Je zbytočné blúdiť, vyháňať sa Mu, hľadať iné cesty, lebo len cesta s Ním je pravá.

Text piesne:

Pokoj je v Bohu, v Ňom je môj život, ten kto má Boha, nič mu nechýba.

Pokoj je v Bohu, v Ňom je môj život, stačí nám Boh sám.

Všetkým prajem pokoj Boží!

Posedenie pri čaji – stretnutie s hosťom br. farárom Františkom Korečkom
28.6.2009 sme sa opäť stretli pri čaji, dobrých koláčikoch v hojnom „rodinnom“ kruhu v zborovej miestnosti s br. farárom F. Korečkom. Najviac nás však občerstvilo slovo, ktorým sa nám prihovoriť. Počas svojej prednášky nám rozprával zaujímavý príbeh o Pavlovi, od ktorého sa odrážala rôznorodá diskusia na otázky kladené prednášajúcim. Spoločne sme sa zamýšľali nad zmenami, ktorými prechádza viera v Pána Boha počas života človeka.

Naši cirkevníci na CampFest-e 2009

Počas leta sa koná mnoho festivalov a aj naša rodinná rada tento rok rozhodla, že vyskúšame spoločnú stanovačku. Oslovil nás festival CampFest, na ktorý chodia už viac rokov naši mládežníci. Na začiatku sme mali zmiešané pocity, ako to zvládneme s deťmi, keďže tam chodia viac mládežníci, ale boli sme príjemne prekvapení a odporúčame aj iným rodinám s deťmi – školákmi. Počas tých troch dní sme mali možnosť vypočuť si mladé hudobné skupiny, bolo nám

podané Božie Slovo veľmi zaujímavou formou a deti mali pripravený veľmi bohatý program. Stretli sme sa tam jedna veľká rodina, ktorá ráno začínala teplou kávou, čajom a raňajkami, potom sme si spoločne vybrali z pripraveného programu, ale našli sme si čas aj na zábavu a šport. Mnohí prvýkrát vyskúšali trampolínu, či vodný futbal, pri ktorom sme

sa veľmi pobavili a náš Tinko nám všetkým dokonca napiekol na variči aj palačinky. Naša rodina išla po troch dňoch domov šťastná a sme si istí, že urobíme všetko pre to, aby sme sa CampFest-u zúčastnili aj na budúci rok.

Rodinka Zacharová

Rozlúčka s Tomášom Germanom

V auguste uplynul rok, čo v našom cirkevnom zbore vykonával kaplánsku prax br. kaplán Tomáš German. Na základe rozhodnutia Zboru biskupov bol po roku služby menovaný za kaplána do Sabinova. A tak sme sa s ním v jednu augustovú nedeľu rozlúčili na službách Božích. Br. kaplán sa poďakoval cirkevnému zboru, br. farárovi a jeho rodine, cirkevný zbor mu na pamiatku za jeho vykonanú prácu venoval knihu o Slovensku s časťou venovanou Turčianskej záhradke. Na novom mieste mu prajeme veľa síl, chuti do práce, zdravie a Božie požehnanie.

Návšteva z Hrádku

Pred rokom, v septembri 2008, boli Necpalské nezábudky za slovensko-českými hranicami, v cirkevnom zbore Hrádek v Sliezku. Už vtedy sme plánovali, že naši priatelia z Hrádku nám musia návštevu opätovať, a stalo sa tak po roku, koncom augusta, kedy sa popri potulkách po Slovensku zastavili aj u nás. Bolo to v jedno sobotné popoludnie. Strávili sme spolu pekné chvíle pri piesňach, vzájomných rozhovoroch, hostia sa občerstvili, spoločne sme si pozreli aj náš chrám, vyskúšali akustiku a potom sa vybrali večerom na

cestu domov. Táto návšteva bola veľmi krátka a tak sme sa s hosťami dohodli na termíne, kedy nám návštevu aj s ďalšími členmi zboru opätujú počas niektorého víkend. Malo by sa tak stať 10. a 11. októbra. Prosíme o plánovanie ubytovania v rodinách, spoločného programu, stravovania počas týchto dní.

Guláš – spevokol

Koncom augusta sa stretol aj spevokol starších pri guláši. Išlo o neformálne stretnutie, rozhovory, spoločne strávený čas, keďže sa spevokolisti počas letných prázdnin nestretávali. Nestretlo sa nás veľa, ale guláš varený Maťom Zacharom a jeho asistentmi bol chutný a atmosféra pohodová.

Melónova party

Po dvojmesačnej prázdninovej odmlke sa opäť začali stretávať v priestoroch základnej školy v Belej deti z Detskej besiedky. Pravidelné stretávanie odštartovali Melónovou party. Stretnutie detí s vyučujúcimi Detskej besiedky nebolo len o zvedavosti detí a ich túžbe po zábave či jedení melónu. Melón poslúžil bratovi Ľubošovi Marhoferovi ako dobrý príklad pre sprostredkovanie biblických správ deťom. O výklad biblického verša „Ver v Pána Ježiša a budeš spasený,“ sa postarala sestra Ad'ka Kraľovanská. Na party sa zúčastnilo spolu 14 detí. Je veľkou túžbou a práním nás všetkých, aby sa aj naďalej deti na detskej besiedke stretávali minimálne v takom počte.

Do rubriky Zo života zboru prispeli:
**Zuzana Lisá, Iveta Petrová,
Jozef Havrila, Janka Zacharová**

Informácia o pokračovaní prác na rekonštrukcii 1. etapy žabokreckej modlitebne

Ako ste sa z časopisu ŠL 4/08 dočítali, práce, ktoré sme s Božou pomocou vo väčšom rozsahu započali za priaznivého jesenného počasia sme do konca roku 2008 chceli aj dokončiť. Jednalo sa hlavne o tesárske a pokrývačske práce, tak aby prestavba nevyhovujúceho krytu dostala nový krov a novú krytinu. Chceli sme, aby pred blížiacou sa zimou múry boli prekryté a zbytočne už i tak vlhké múry neboli vystavené ďalšej vlhkosti. To sa nám aj podarilo do 17. 12. 2008, kedy bol naposledy pekný jesenný deň.

V noci 18. 12. 2008 sa zhoršilo počasie natoľko, že už nebolo možné vyjsť na strechu. Chýbal nám jeden deň na úplné prekrytie strechy a tak sme museli stavbu zazimovať.

S nedokončenými prácami sme započali hneď, len čo to počasie dovolilo. Bolo to 10. 2. 2009 za prítomnosti piatich pokrývačov, ktorí dokončili strechu a od južnej strany krátku striešku „sukničku“.

11. 3. 09 sme so súhlasom obecného úradu a povolením spílili 6 stromov, vrátane dvoch líp, stojacich v blízkosti modlitebne, ktorých korene siahali až po základy budovy.

7. 4. 2009 prišli 4. plecháři dokončiť oplechovanie veže, položili žľaby na odvod vody zo strechy a spustiť zvodové rúry po múre dolu.

Všetky spomínané práce, ktoré uvádzam, sme mohli realizovať len vďaka firme SIPA z Dežeríc, ktorí nám všetko doviezli na úver, ako aj vykonané práce, s tým, že na všetko nám dali 25% zľavu. Za toto sme boli schopní zaplatiť až začiatkom roku, kedy sme zozbierali cirkevnú daň. Jednalo sa zo zaplatenie v celkovej čiastke 10.060 Euro.

Radi by sme pokračovali aj v tomto roku, tak aby sme vnútornú časť modlitebne mohli dať do užívania, ale k tomu potrebujeme ochotu viacerých ľudí pracovať a takisto ochotných finančne prispieť v dnešnej pre mnohých nepriaznivej situácii.

(Túto časť textu som písal ešte začiatkom jari do 2. čísla ŠL. Keďže 2. číslo nevyšlo a vychádza až terazšie dvojčíslo, doplním svoj článok o ďalšie informácie o vykonaných prácach).

Odvtedy, čo som napísal predchádzajúce riadky, sa nám podarilo s pomocou mnohých ochotných cirkevníkov vykonať ďalšie práce. Najprv sme sústredili sily na dokončenie podpílenia múrov. Prizvali sme si na tieto odborné práce firmu REN z Rabče, ktorá vložila izoláciu do múrov a zároveň izolovala celú vnútornú časť miestnosti.

Pred položením izolácie sme svojpomocne vyrovnali a utlačili podlahu s mechanizmom a pomocou p. Jána Štilca. Následne sme po obvodě vnútorných múrov vytvorili s pomocou škridle

odvetrávací kanál na zlepšenie vysušania vnútorných múrov. Hneď na to sme namiesto podkladného betónu podlahy budovy položili polystyrén – styrodur, na ktorý firma REN položila vnútornú izoláciu.

Na dokončenú izoláciu proti vlhkosti sme svojpomocne uložili tepelnú izoláciu pod podlahové kúrenie. Na túto izoláciu prišiel položiť rúrky podlahového kúrenia kúrenár p. Dušan Polonec. Celé sme to potom zabetónovali a v súčasnej dobe vybavujeme plynovú prípojku.

Aj v iných častiach sme pokročili: Obecný úrad zabezpečil elektroakustické zvony, ktoré firma SEAK z Prešova doviezla a sú uložené v priestoroch OÚ. P. Milan Štefanides dokončuje prekrytie veže drevenými žalúziami, aby zvony mohli byť čo najskôr nainštalované a mohli už slúžiť svojmu účelu. Pokračovali sme aj na prácach pri dokončení bleskozvodov. Do zeme sa uložili kovové platne, natiahli drôty a v krátkej dobe očakávame celkové ukončenie spomenutých prác. Sme radi, že pri týchto spomínaných prácach nám mechanizmami výdatne pomohli p. Vladimír Chromčík a Róbert Rišian.

Veríme, že s Božou pomocou a vašim úprimným prístupom zanecháme ďalším generáciám budovu modlitebne v takom stave, že bude ozdobou najstaršej časti obce.

Jozef Rišian, Žabokreký

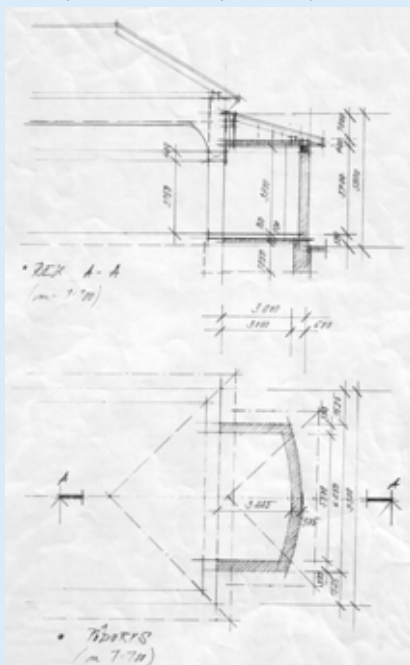

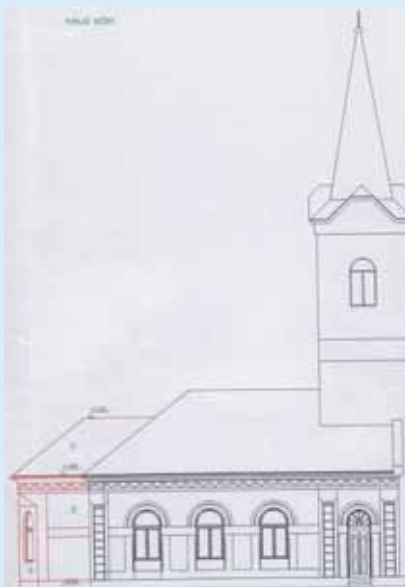
Rozšírenie oltárovej časti kostola v Belej

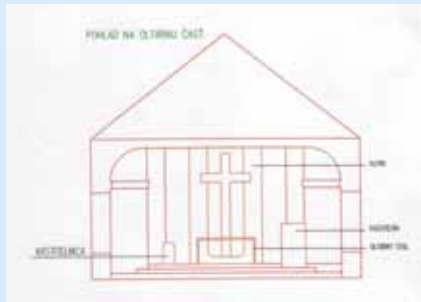
V roku 2010 si pripomenieme 90. výročie postavenia a posvätenia kostola v Belej. 31. októbra 1920 biskup Východného dištriktu Dr. Juraj Janoška prišiel zdieľať radosť belianskych cirkevníkov a posvätiť novovybudovaný kostol. Bola to veľká slávnosť, pretože kostol sa staval v čase veľkej hospodárskej krízy a mnohí z Belej v tom čase museli za prácou púťovať do zahraničia (Rusko, Amerika). Naši otcovia nestavali kostol z prebytku, zo zvyšných peňazí. Ani ho nestavali preto, že by nemali čo robiť. Stavali ho s veľkým odriekaním a s túžbou, mať svoj stánok Boží uprostred obce, kde by mohli prichádzať oni a ich potomstvo, čerpať silu, povzbudenie a potešenie pre každodenný život.

Za 90 rokov naši starí otcovia a otcovia vykonali na belianskom kostole mnoho opráv a úprav. My sme nadobudli zvony a vežové hodiny, lustre, elektrické kúrenie. Vymenili sme krytinu, okná a dvere. Urobili sme fasádu, prístrešok a mnoho drobných i väčších opráv. Nectilo by nás, keby

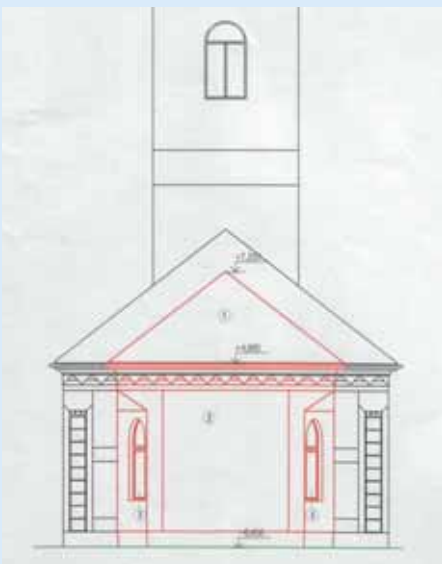
sme dedičstvo otcov nechali spustnúť. Uvedomovali sme si, že čo nevidieť budeme si pripomínať 90 rokov a potom 100 rokov od postavenia kostola. Pod iniciatívou niektorých horlivcov (Juraj Kollárik, Dušan Rúfus, Miloslav Sumka

a další), začali sme v spolupráci s miestnym Poľnohospodárskym družstvom a Obecným úradom v Belej-Duliciach podnikáť kroky na zveľadení kostola. Počiatočný elán a nadšenie z minulého roku nám zabrzdlili cirkevní architekti, ktorí nesúhlasili s pôvodným rozšírením kostola a nami navrhovanou pristavanou apsidou (oltárnou

časťou). Po následných viacerých rokovaníach s Ing. arch. Ondrejom Mrlianom z Hýb bola vypracovaná projektová dokumentácia, vybavené stavebné povolenie a pri spolupráci s majstrom Emilom Haľamčekom sa vykonali nové úpravy pri rozšírení oltárovej časti kostola. Najprv bolo potrebné vybrať časť múrov kostola, nadstaviť ďalšiu časť múra, urobiť nový veniec a všetko prekryť novou strechou. V nasledujúcom roku môžeme vybrať stenu do prístavby, upraviť oltárovú časť a ostane nám na ďalšie desaťročie ešte výmena lavíc a podlahy kostola. Drevo na nové lavice sa už druhý (tretí) rok suší a bude závisieť len na nás, milí veriaci, kedy svojimi príspevkami na kostol pri zachovaní dedičstva našich predkov, prípadne osobnou účasťou a priložením rúk k dielu pomôžeme zrealizovať obnovu svätostánku v Belej. Keď prechádzame obcou, vidíme, že každý si svoj dom zdedený po svojich rodičoch zveľaduje, upravuje, zatepluje, vylepšuje a je na to sám, alebo so svojimi niekoľkými blízkymi. Dvaja, traja – piati bývajúci v rodinnom dome dokážu úžasné veci. Ich príbytky sú ozdobou obce. Verím, že aj rodina dieťať Božích v Belej-Duliciach, počítajúca vyše 700 členov, dokáže s pomocou Božou zveľadiť to, čo im zanechali ich veriaci rodičia či starí rodičia. Chce to trochu lásky k spoločnému dielu, trochu sebazaprenia a otvorenosti, štedrosti a obetavosti. Časom budeme hrdí na to, že sme si kostol v Belej obnovili, rozšírili a pre ďalšie pokolenie na duchovné vzdelávanie pripravili.

Predsedníctvo CZ

Zo seniorátneho konventu TuS za rok 2008

Dňa 28. marca 2009 o 9. 30 hod sa uskutočnilo zasadnutie seniorátneho konventu Turčianskeho seniorátu Ev. a. v. cirkvi na Slovensku. Zasadnutie sa začalo Službami Božími v chráme Božom v Lazoch pod Makytou, kde sa zhromaždili pozvaní konventuáli.

Za domáci zbor pozdravil a konventuálov privítal brat farár Peter Fabok a zborový dozorca Milan Fujeřík pred začiatkom služieb Božích v kostole.

Po skončení služieb Božích a presunutí sa do priestorov domu kultúry sa začalo rokovanie pracovnej časti seniorátneho konventu. Pred vlastným rokovaním konventu sa prítomným prihovoriť aj starosta obce Lazy pod Makytou.

Účastníkov konventu pozdravil brat generálny biskup Mgr. Miloš Klátik PhD a vyjadril potešenie, že sa ho môže zúčastniť a poprial jeho rokovaniu zdarný priebeh. Po prečítaní programu seniorátneho konventu a jeho odsúhlasením nasledovalo čítanie správ o živote seniorátu za rok 2008, z ktorých som vybral niekoľko informácií.

Služby Božie v obyčajnej nedele a účasť na SB percentuálne najväčšia bola v CZ Lazy pod Makytou 19,71%, Háj 16,95%, Blatnica 16,87% a Považská Bystrica 15,39%.

Percentuálne najnižšia účasť v obyčajnej nedele bola v CZ **Necpaly 6,37%**, Slov. Pravno 6,87%, Záturčie 7,76%, a Súľov 8,14%.

Na počet účastníkov bolo najviac v CZ: Martin 380 členov, Turany 270 členov, Záriečie 240 členov, Háj a Žilina 200 členov.

Na počet účastníkov bolo najmenej v CZ: Slovenské Pravno 58 členov, Súľov 71 členov, Blatnica 82 členov, Turčianske Jaseno 85 členov.

Prisluhovanie sviatosti

Krst svätý:

Najviac: Martin Záturčie 78, Martin 74, Púchov 26, Žilina 25

Najmenej: Ivančiná a Košeca 4, Lazy pod Makytou a Považská Bystrica 5, Vrútky a Turčianske Jaseno 6

Večera Pánova:

Najviac: Martin 3322, Žilina 1833, Sučany 1821, Púchov 1624

Najmenej: Slov. Pravno 210, T. Jaseno 287, Mošovce 345, Lazy pod Makytou 414

Konfirmácia:

Najviac: Martin 53, Martin- Záturčie 47, Púchov 26, Záriečie 23

Najmenej: Vrútky a Zemianske Kostolány 3, T. Jaseno 4, Blatnica 5, Košeca 6

Sobáše:

Najviac: Martin 22, Púchov 16, Martin-Záturčie 9, Turany 6

Najmenej: Súľov a Košeca 0, Krpeľany, Mošovce, P. Bystrica, Lazy pod Makytou a Zemianske Kostolany 1, Ivančiná, Žilina, Príbovce, Slov. Pravno a Žilina 2

Pohreb:

Najviac: Martin 59, Žilina 52, Sučany 44, Turany 43

Najmenej: Blatnica 6, Krpeľany, Príbovce, T. Jaseno a Košeca 9, Lazy pod Makytou 11

Po prečítaní a schválení všetkých správ bol konvent ukončený modlitbou br. konseniora Milana Kubíka a zaspievaním prvých dvoch veršov hymny ECAV – Hrad prepevný. Domáci cirkevný zbor Lazy pod Makytou pripravil pre prítomných konventuálov bohaté občerstvenie, za čo im patrí srdečná vďaka.

Jozef Rišian, seniorátny dozorca TuS, Žabokreky

Pamätná drevená doska v našom evanjelickom chráme

○ jednom zaujímavom nápise v našom evanjelickom chráme

Drahí bratia a sestry!

Pred časom sa mi na evanjelickej fare v Necpaloch dostala do rúk zaujímavá fotografia. Zachycuje krátky nápis vyrytý do dreva. Tento vzácny objav nám dáva možnosť tušiť priamu historickú súvislosť medzi terajším tolerančným a niekdajším artikulárnym chrámom. Vhodne dopĺňa naše informácie o artikulárnom chráme zverejnené

v predchádzajúcich číslach Šumenie líp 2 a 3 z roku 2008. V nich ste sa dozvedeli, že v čase vlády Márie Terézie v rokoch 1749 -1752 sa realizovala jeho renovácia a prestavba. Aj v ďalších rokoch dochádzalo k určitým väčším či menším zmenám. Podobne treba posudzovať aj objavený nápis. Veď je až z roku 1778.

Venujme sa však samotnému nápisu. Je sčasti latinský. Na fotografii jasne vidno starostlivo vyryté písmená, ktoré nám približujú určité meno a rok jeho vzniku. Celý nápis vyznieva nasledovne:

I : KUSZMA : ANO 1778

Iniciálka, teda začiatkové písmeno I môže byť skratkou krstného mena Ján (Ioan-

nes, Johannes), ktoré bolo najčastejšie používané v predchádzajúcich storočiach. Slovo Kuzma je vlastne priezviskom konkrétneho človeka. A čo je najdôležitejšie? Toto priezvisko sa v minulosti v Necpaloch i na ich okolí vyskytovalo. Môžeme teda predpokladať, že spomínaná doska na podlahe chóru v súčasnom tolerančnom chráme je artikulárna. Nachádza sa pri prvom opornom pilieri sprava v smere od Necpál. Doska z červeného smreka mohla byť aj v niekdajšom artikulárnom chráme súčasťou podlahy pravdepodobne jedného z dvoch chórov. Alebo bola umiestnená na viditeľnom a významnom mieste, kde bol nápisom zhodnotený prínos spomínanej osoby pre evanjelický artikulárny chrám. (napríklad ako významného mecéna.) Bola vyrobená z kvalitného dreva a pretrvala vo vnútornom suchom prostredí. Tomuto unikátnemu objavu priala náhoda. V slnečnom svite, ktorý počas služieb Božích prenikol do Božieho chrámu, zbadali dvaja účastníci už spomínaný nápis. Brat MVDr. Miloslav Kováčik a jeho syn Andrej (autor fotografie) boli tými šťastlivcami. Alebo to bolo Božie oko?

Presný preklad nápisu:

I : KUSZMA : ANO 1778

I /OANNES/ : KUSZMA : ANO 1778

JÁN : KUZMA : ROK/U/ 1778

Riešenie záhady mena – priezviska KUSZMA mi aj naďalej nedalo pokoja. Pri-

znám sa, že spočiatku som asi uvažoval nesprávne. Myslel som si, že nápisom sa chcel zvečniť jeden z mnohých zručných tesárov, staviteľov chrámu. Keď som však hlbšie prenikol do obsahu zápisnice z kanonickej vizitácie superintendenta vtedajšieho Preddunajského dištriktu Daniela Crudiho v Necpaloch z dňa 19. júna 1803, pochopil som. Zmenil som svoj názor.

V spomínanej zápisnici sa uvádza celé zloženie vedenia turčianskeho seniorátu. Medzi viacerými známymi menami z necpalskej histórie nachádzame aj meno Jána Kuzmu. „Circumspect: Andreas Kanya Judex, Johannes Kuzma Notarius, Georgius Sarkany Josephus Reguli etc. Neczpallensis. Správa: Ondrej Káňa, sudca (richtár) Ján Kuzma, notár, Juraj Šarkan, Jozef Reguli atď. Necpaly

Ján Kuzma bol teda jednoznačne vzdelaný pravdepodobne necpalský no-

tár. Latinské slovo *circumspect* v preklade do slovenčiny znamená aj správcovstvo, administrátorstvo. Určite nešlo o tesára. Väčšina obyčajných ľudí na vidieku bola v 18. storočí negramotná. Bežný bol analfabetizmus, ľudia nevedeli čítať ani písať. Až školské reformy Márie Terézie, osvietenkej panovníčky, postupne viedli k jeho odstraňovaniu. Dôležité bolo zavedenie povinnej školskej dochádzky. Na dedinách to boli triviálne školy, kde sa obyvatelia učili tri hlavné predmety, a to: čítať, písať a počítať.

Ctení bratia a sestry!

Verím, že ste si môj tentoraz kratší príspevok z nepalskej histórie pozorne prečítali. Aj keď sa všetko točí okolo jedného nápisu, okolo niekoľkých slov, majú však svoju historickú hodnotu.

Dodatok

ANO = ANNO roku Pána, skratka písára, vynechanie jedného písmena v slove

Rok 1778 a rok 1803 (rok nápisu a rok kanonickej vizitácie, 25. ročný rozdiel) Mohol byť už v roku 1778 Ján Kuzma nepalským notárom. Možné to je.

Jána Kuzmu spomína vo svojej knihe *Nepaly* aj známy turčiansky historik archi-vár PhDr. Richard Lacko (strana 31).

Mgr. Július Jarkovský

Šifstória

Zápisnica o kanonickej vizitácii, ktorú vykonal v cirkevnom zbore ev. a. v. nepalskom, dňa 11. a 12. júna 1928 dôstojný pán Dr. Juraj Janoška, biskup Východného dištriktu cirkve evanjelickej a. v. na Slovensku.

(pokračovanie z predchádzajúceho čísla. Text je v pôvodine. Z archívnych materiálov pripravil Mgr. J. Havrila, zb. farár - senior.)

strana 33 zápisnice: III. Vnútorný (nábožensko-mravný) stav cirkve.

1. Nedelné a sviatočné služby Božie bývajú riadne – Pred i popoludní. - V týždni len v pôste a v advente. - V týždni každý deň - služby Božie nikdy

ne a asi 20-30 výtiskov Posla z pod Tatier. Tranovského kalendára predá sa cestou kňaza asi 100-120 exemplárov, mimo toho v Martine si kupia asi 50-60.-

4. Poveru nepozorovať v cirkvi. Jednodetstvo pri ojedinelých pádoch, rozvedených manželstiev je asi 5, divých 4. Nezákonných detí v minulom roku narodilo sa 2.-

5. Cirkevná kázeň (disciplína) sa prevádza, kňaz i z poverenia kňaza presbyteri napomínajú priestupníkov s výsledkom kde úspešným, kde neúspešným.-

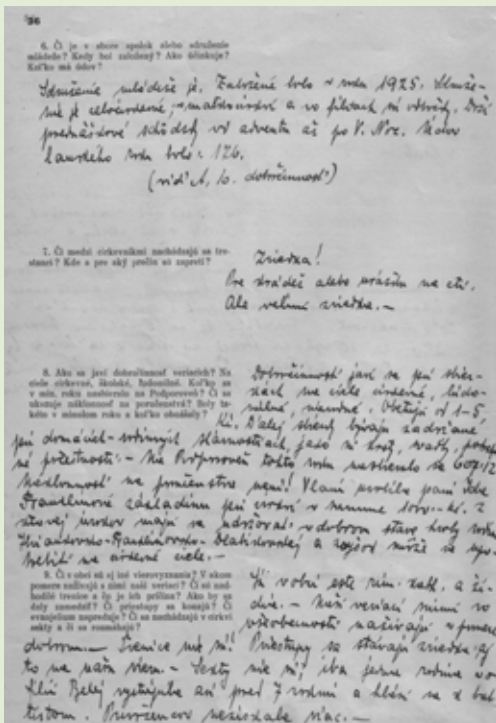
strana 36 zápisnice

6. Sdruženie mládeže je. Založené bolo v roku 1925. Sdruženie je celocirkevné; v matko-cirkvi a vo filiách sú odbočky. Drží prednáškové schôdzky od adventu až po V. Noc. Údov lanského roku bolo: 126.

7. Na otázku, či medzi cirkevníkmi nachádzajú sa trestanci? Kde a pre aký prečin sú zapretí? -nachádzame poznámku: Zriedka! Pre krádež alebo urážku na cti. Ale veľmi zriedka.-

8. O dobročinnosti sú v zápisnici nasledovné poznámky: Dobročinnosť javí sa pri zbierkach na ciele cirkevné, ľudomilné, národné. Obetujú od 1-5 korún. Ďalej sbierky bývajú zadržané pri domácich - rodinných slávnostiach, jako sú krsty, svadby, pohrebné počestnosti. - Na Podporoveň tohto roku nasbieralo sa 607,12 Kč. Náklonnosť na poručenie není! Vlani urobila pani Ida Franklinová základinu pri cirkvi v sume 1000 Kč, z ktorej úrokov majú sa udržiavať v dobrom stave hroby rodín Hriankovsko -Franklinovsko - Dlabikovskej a zvyšok môže sa upotrebiť na cirkevné ciele.

9. V obci sú ešte rim. kat. a židia. - Naši veriaci s nimi vo všeobecnosti nežijú v pomere dobrom. Trenice nie sú! Priestupy sa stávajú zriedka, aj to na našu vieru. Sekty nie sú, iba jedna rodina vo filii Belej vystúpila asi pred 7 rokmi a hlási sa k baptistom. Prívržencov nezískala viac.

Milodary

Jozef Žalman N 5€, Margita Ďanovská N 5€, Tomáš German, sen. kaplán 10€, rod. Mrozeková Ž 10€, Matúš Pavlík st. B 5€, Viliam Paulíny D 5€, Pavol Polonec Ž 10€, Vladimír Chromčík Ž 5€, Juraj Kollárik B 5€, Jaroslav Šimko B 5€, Anna Grozmanová N (č.8) 5€, rod. Marty Poloncovej r. Junasovej z MT 5€, Elena Kráľová Vrútky 2€, Stanislav Sumka B 10€, Zuzana Valocká Ž 10€, Marta Poloncová Ž (155) 10€, rod. Paverová B 5€, Božena Skuhrová B 4 €, rod. Frolová B 15 €, Anna Pavlíková B 5 €, Rút Kršková B 5 €, Adela Morgošová B 5 €, Olga Hamzová B 5 €, Miloslav Kováčik N 10 €, Eduard Mikolka Rajec 10 €, rod. Šefarová Rajec 10 €, Anna Matejčíková B 10 €, Ján Taraba Ž 10 €, Mária Štilcová Ž (č. 102) 5€, Elena Pohanková Ž 5 €, Anna Kmeťová s rod. Ž (č. 204) 8 €, rod. Ciklamíniová Ž 8 €, bohuznáma rod. B 5 €, Renáta Hlinková B 5 €, Anna Krajčová N 10 €, Jozef Rišian Ž 5 €, Jozef Balko st. N 10 €, Jozef Moric s rod. N 5 €, Marta Hrončeková F 3 €, Viera Kľučiarová F 4 €, Otília Lehotzská F 5 €, Emília Šmálová Ď 5 €, Miloš Samčík Ď 5 €, Emília Beličková Ď 5 €, Olga Pakánová Ď 5 €, Paula Malinová so synom Ď 7 €, Marta Šimková N 4 €, Dagmar Bajanová Príbovce 4 €, Ľubica Oravcová N 4 €, Miroslava Joklová MT 4 €, Anna Frolová MT 4 €, Ľubomír Hlinka B 5 €, Jozef Sumka N 3,5 €, Mária Bartošová N 3,5 €, Mária Sumková N 4 €, Miloslav Ďanovský s rod. N 10 €, Olga Ďanovská N 10 €, Jolana Hulejová s rod. Ž 5 €, Angela Kalnická Ž 7 €, Marta Kralovanská Ž 8 €, rod. Plicová N 7€, Eduard Kuchárik B 5 €, Ľubica Kubizňová B 5 €, Nad'ka Sumková B 10 €, Ladislav Maršala B 10 €, Janka Kováčiková B 10 €, Viera Paulínyová B 5 €, Jozef Moric s rod. N 5 €, Milota Somorová N 5 €, Vladimír Kmeť Ž 5 €, Slavko Sumka B 5 €, Marta Jankovičová Ž 4 €, rod. Šebová D 5 €, Zuzana Valocká Ž 10 €, Mikuláš Polonec Ž 2 €, Ľubomír Polonec Ž 2 €, Miroslav Polonec Ž 2 €, Martin Polonec B 2 €, Alena Hulejová MT 2 €, Anna Vojtková N 5 €, Danica Sumková B 10 €, Olga Majerová Ž 5 €, Igor Štefánik Ž 5 €, Anna Martinčeková N 10 €, rod. Poloncová Ž (č.20) 5 €, rod. Hurtová Ž 5 €, Jozef Hulej B 5 €, Milena Hamzová N 5 €, Emília Žalmanová N 7 €, Iveta Ďanovská MT 5 €, Jozef Rišian Ž 10 €, Marta Poloncová Ž (č.155) 5 €, Viera Krecháčová MT 5 €, Ladislav Mazúch st. B 10 €, Ľudmila Hlinková N 10 €, Viera Kubizňová B 5 €, rod. Ivana Strišku B 5 €, Ľudmila Sumková B 5 €, rod. Juraja Kollárika B 5 €, Ľudmila Sumková Ž (č. 228) 7 €, Mária Štilcová Ž (č.75), Božena Čabudová Ž 3 €, Mária Valachová Ď 7€, Ján Švábič Ď 5€, Nad'a Ďanovská Ď 5€, rod. Milana Ďanovského Ď 10€, Mária Kováčiková N 5€, Janka Brnová B 5 €, Emília Kurhajcová D 5 €, rod. Rakytová D 5 €, Ján Somora N 5 €, Júlia Šípková N 5 €, Elena Jesenská T. Jaseno 5€, Marta Ďanovská N 5 €, rod. Feriančíková a Hakalová B 20 €, rod. Pavla Ďurdíka F 5 €, Elena Šuraňová Ď 5€, rod. Herčúthová Ď 5 €, Július Ďanovský Ď 10€, Marta Buchová Ď 5€, Peter a Pavol Fízel Ž 10 €, Drahomíra Čierna Ž 7 €, Jozef Šípka Ž 10€, rod. Lahutová a Jakubesová Ž 10 €, Anna Fillová a r. Marettovej Ž 10€, bohuzn. brat z Nečpál 5 €, Anna Plicová so synom N 5 €, Jozef Rišian Ž 5 €, Darina Krajčová Ž 5 €, r. Burčová T. Teplice 10 €, r. Steinhubelová a Kevická Ž 5 €, Darina Hatarová Ž 5€, r. Havrilová N 5 €, Emília Žalmanová N 7 €, Anna Kapustová Ž 5€, Slavomír Štefanides Ž 7€, Miloslav Zigo D 5€, Jozef Rišian Ž 5€, rod. Ciklamíniová Ž 7€, Viliam Polonec Ž 10€, Etela Nemilová D 5€

„Štedrého darcu miluje Boh!“

V matrike sme zaznamenali

(II. a III. štvrťrok 2009)

Do vínného kmeňa Pána Ježiša Krista boli zaštepení krstom svätým:

- 12.04.2009 Lukáš (Martin Kolka a Ľubica r. Poloncová) Ž
12.04.2009 Oliver (Pavol Lavrenčík a Beáta r. Ďanovská) Ď-TT
19.04.2009 Daniel (Agron Ahmati a Eva r. Hrdá) Nitr. Pravno (so súhlasom FÚ v Prievidzi)
05.07.2009 Michaela (Ján Mrozek a Anna r. Kršková) Ž
12.07.2009 Lea Zuzana (Marián Kraľovanský a Zuzana r. Kmeťová) Ž
06.09.2009 Bibiana (Slavomír Štefanides a Katarína r. Sopóciová) Ž
„Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený...“ Mk 16, 16

Konfirmácia: (Po dvojročnej príprave sa konfirmácia konala 7. júna 2009)

Marek Ivanka B, Ľubomír Polonec B, Roman Šugar B, Tatiana Herčútová D, Martin Ballo Ž, Rastislav Brisuda Ž, Peter Moritz Ž, Bohuslav Polonec Ž, Barbora Timková Ž, Ľubica Štefanidesová Ž

Uzavretie manželstva:

- 04.07.2009 Mgr. Ivan Mikuš a Lucia r. Mažgútová z Belej
**„Preto opustí človek otca i matku a pripojí sa k manželke,
i budú dvaja jedno telo.“ Mt 19, 5**

So smútkom v srdci, ale s nádejou vzkriesenia sme sa rozlúčili:

- 04.04.2009 Mária Šimková r. Froľová, Ď, 95 r.
25.04.2009 Peter Froľo, B, 56 r.
17.05.2009 Anna Sumková r. Sumková, B, 86 r.
03.06.2009 Ján Plica, N, 69 r.
17.06.2009 Anna Švrlová r. Pohánková, Ž, 50 r.
23.06.2009 Marián Kraľovanský, Ž, 65 r.
23.07.2009 Mária Barátová r. Kľučiarová, Ď, 88 r.
01.08.2009 Jozef Sumka, Ž, 81 r.
05.08.2009 Mária Bartošová r. Hullová, N, 81 r.
30.08.2009 Vladimír Páleš, Ď, 80 r. (pochovaný občianskym spôsobom)
12.09.2009 Jozef Remeň, N, 77 r.

**„Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz v Pánu umierajú! Áno, hovorí Duch,
nech si odpočinú od prác, lebo ich skutky idú za nimi.“ Zj 14, 13**

Jubilanti:

- 90 r.** Emília Žalmanová N
- 85 r.** Anna Krajčová N, Anna Vrtiaková Ž, Július Ďanovský Ď, Ladislav Kurhajec B, Mária Štefanidesová Ž
- 80 r.** Ján Sumka B, Ján Taraba Ž, Anna Ďurkovičová B, Marta Thomková N, Mária Kňazková N, Ladislav Maršala B, Mikuláš Buľovský D, Mária Valachová Ď, Etela Nemilová D, Mária Králiková Ď, Matúš Pavlík B
- 75 r.** Marta Ďuríková Ž, Ľudmila Sumková Ž, Nadežda Maršalová B, Anna Medvedňová B, Pavol Jamriška N, Vladimír Skuhra D, Milan Kováčik B, Ľudovít-Lajo Remeník Ž, Slavomír Kováčik B, Zuzana Tarabová Ž
- 70 r.** Miloš Jesenský Ž, Elena Pohanková Ž, Božena Skuhrová D, Kamila Vigľašová D, Kornélia Kubíková F, Ján Žák Ž, Vladimír Chromčík Ž, Jozef Skuhra N, Jozef Podhradský Ž, Anna Šmálová Ď, Božena Rumpelová Ž
- 65 r.** Jela Fízľová Ž, Zdeno Kopas B, Vlasta Hlinková B, Ján Boďa Ď, Cyril Kováčik N, Danica Sumková B, Viera Kľučiarová F, Oľga Jariabková Ž, Božena Marčičiaková Ž, Marta Jesenská F
- 60 r.** Eva Poloncová Ž, Jozef Zachar B, Želmíra Ďanovská Ď, Július Lahuta N, Anna Šebová B, Ján Štefanides Ž, Jozef Steinhubel Ž, Oľga Simonidesová N, Vladimír Kmeť Ž

*Jubilantov pozdravujeme a prajeme im mnoho Božieho požehnanía
a potešenia do ďalších dní a rokov života.*

**„Ale ja Tebe dôverujem, Hospodine. Hovorím: Ty si môj Boh!
V Tvojej ruke sú moje časy...“ Ž 31, 15 - 16**

Rozpis služieb Božích

23.08.2009	11. po Sv. Trojici N=9,45;
30.08.2009	12. po Sv. Trojici N=9,45; (zač. šk. roka)
06.09.2009	13. po Sv. Trojici N=9,45; nešpor: B=14,30 Ž=15,30
13.09.2009	14. po Sv. Trojici N=9,45; nešpor: F=14,30 Ď=15,30
20.09.2009	15. po Sv. Trojici N=9,45; nešpor: B=14,30 Ž=15,30
27.09.2009	16. po Sv. Trojici N=9,45;
04.10.2009	17. po Sv. Trojici N=9,45; nešpor: B=14,30 Ž=15,30
11.10.2009	18. po Sv. Trojici /Podf. za úrody/ N=9,45; nešpor: F=14,30 Ď=15,30
18.10.2009	19. po Sv. Trojici N=9,45; nešpor: B=14,30 Ž=15,30
25.10.2009	20. po Sv. Trojici N=9,45 Pamiatka posv. chrámu (Več. Pánova po sl. B.)
31.10.2009	Pamiatka reformácie Ď=15,30 Ž=16,30 B=17,30 N=18,30
01.11.2009	Pamiatka posvätenia chrámu v Belej=10,00 (Več. Pánova pred sl. B. 9,00)

08.11.2009	22. po Sv. Trojici	N=9,45; nešpor: F=14,30	Ď=15,30
15.11.2009	23. po Sv. Trojici	N=9,45; nešpor: B=14,30	Ž=15,30
22.11.2009	Nedeľa večnosti-venovaná	Pamiatke zosnulých	N= 9,45
29.11.2009	1. adventná	N=9,45	B=11,00
06.12.2009	2. adventná	N=9,45	Ž=11,00
13.12.2009	3. adventná	N=9,45	B=11,00 Nešpor F=14,30
		Ď=14,30	
20.12.2009	4. adventná	N=9,45	Ž=11,00
24.12.2009	Štedrý večer	N=17,00	

Adventné večierne: streda B=16,00 N=17,00
štvrtok Ď=16,00 Ž=17,00
(adv. večierne začínajú po 1. adv. nedeli)

Večera Pánova:

Necpaly - 06.12.2009 v zborovej sieni 9,00
13.12.2009 v zborovej sieni 9,00
Žabokreky - podľa oznámenia
Belá - 26.12.2009 v modlitebni o 10,00

Zasadanie presbyterstva - podľa oznámenia

Stretnutie rodinných spoločností - posledná nedeľa v mesiaci o 15,30
hodine v Necpaloch

Biblické hodiny mládeže - každú sobotu o 15,15 hodine

Biblická hodina dospelých - pred spevokolom v utorok 17,30

Stretnutie ev. žien - krúžok zborovej diakonie - podľa oznámenia

Detské služby Božie - Necpaly - počas hlavných služieb Božích
Belá ZŠ - štvrtok 15.00

Pozývame...

V nedeľu 11. 10. 2009 privítame na službách Božích v Necpaloch návštevu z cirkevného zboru v Hrádku v Čechách. Táto nedeľa je zároveň nedeľou, kedy budeme v našom cirkevnom zbore ďakovať Pánu Bohu za úrody našich záhrad a polí. Túto slávnostnú chvíľu svojím pripraveným programom obohatia Necpalské Nezábudky. Príďte medzi nás spoločne sa poďakovať Pánu Bohu za Jeho dary a prežiť príjemné chvíle.

Chlieb náš každodenný

„Poznali ich, že boli s Ježišom.“ (Sk 4,13)

Za istej spoločenskej udalosti bol požiadaný popredný herec, aby niečo zarecitoval. Súhlasil a spýtal sa, čo by chceli počuť. Po chvíli váhania vstal starý farár a povedal: Mohli by ste nám predniesť 23. žalm? Tvárou herca preletel zvláštny výraz, keď povedal: Dobré, s tou podmienkou, že keď skončím, spravíte to isté.

Hercov prednes, hlas a intonácia boli dokonalé. Držal v napnutom očarení svojich poslucháčov. Keď dokončil, zaburácal potlesk.

Potom vstal starý farár a začal recitovať. Hlas nebol vynikajúci, intonácia nebola bezchybná a keď dokončil, nebolo nijakého potlesku, ale ani jedno oko nezostalo suché.

Veľký herec vstal a povedal hlasom chvejúcim sa nezládateľným dojatím: Priatelia, ja som pôsobil na vaše oči a uši, ale on pôsobil na vaše srdcia. Rozdiel bol v tom, že ja poznám 23. žalm, ale on pozná svojho Pastiera.

Poznáš aj ty svojho dobrého Pastiera?

ŠUMENIE LÍP

Časopis ev. a. v. cirkevného zboru v Necpaloch.

Vydáva: Ev. a. v. cirkevný zbor NECPALY. Pripravuje redakčný kruh. Zodpovedný redaktor: Mgr. Jozef Havrila, ev. farár.

Jazyková úprava: PhDr. Danica Sumková, Mgr. Ľubica Hlinková. Vychádza štyrikrát do roka. Časopis nepredávame, ale vďačne prijímame každý dar na jeho vydávanie. Prosíme Vás aj o príspevky, úvahy, svedectvá a nápady.

Grafická úprava: DOBROVOLNÝ & synovia, s.r.o., Dolné Vrútky, e-mail: idobrovolny@marticonet.sk

Tlač: Vegaprint - Mošovce

Adresa redakcie: Ev. a. v. farský úrad, Necpaly 39, 038 12, tel.: 4296 104

e-mail: efu_necpaly@gaya.sk, necpaly@ecav.sk

www.efu_necpaly.gaya.sk

REGISTRAČNÉ ČÍSLO: 007/1997.